

MALMÖ HÖGSKOLA
FAKULTETEN FÖR
KULTUR OCH SAMHÄLLE

Mitt Barn finns på Facebook

En kvalitativ studie om föräldrar som exponerar sina barn på sociala medier

My Child is on Facebook

A qualitative study about parents exposing their children on social media

Rebecca Liljesson & Johan Pettersson

K3, Institutionen för Konst, kultur och kommunikation
Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap
Kandidatnivå, 15 högskolepoäng
Vårterminen 2017
Handledare: [Jenny Wiik]

Abstract

I dagens sociala medier flödar de bilder som föräldrar publicerar på sina barn. Detta kan komma att bli ett problem då barnen inte själva har möjlighet att bestämma över sin egen integritet online. Många tidigare studier fokuserar på att undersöka barnens rättigheter på internet. Syftet med vår studie är att undersöka vad som faktiskt är anledningen till att föräldrar exponerar sina barn på sociala medier. För att nå ett resultat har vi använt oss av en kvalitativ metod där sju mödrar har blivit intervjuade. Det är viktigt för oss att belysa det faktum att studiens urval utgörs av endast mödrar, vilket i sin tur kan ha påverkat resultatet. Studien har bland annat kommit fram till att mödrarna, i och med sociala mediernas framväxt, skapat ett beteende där de söker bekräftelse av den kollektiva identitet som de anser sig tillhöra. De bilder som mödrarna publicerar på sina barn fungerar i sin tur som ett verktyg som används för att nå denna bekräftelse.

In today's social media we are fluently exposed to images that parents upload on their children. This could become a problem as the children do not have any influence regarding their own online integrity. Many studies are often focused around children's rights on the internet. In contrast to other studies, this study will focus on what the reasons are for parents to expose their children on social media. To reach a result in our study we have used a qualitative method, where seven mothers has been interviewed. It is very important to illustrate the fact that we only have focused on mothers in our selection, which could have affected our results. The results from this study are that the social media has emerged and created behavior where mothers are seeking confirmation in the social identity, that they feel that they are a part of. The images that the mothers are publishing work as a tool that is used to reach this confirmation.

Rubrik: Mitt barn finns på Facebook

Författare: Johan Pettersson & Rebecca Liljesson

Examensarbete: Medie- och kommunikationsvetenskap 15hp, Vårterminen 2017

Fakultet: Kultur och samhälle

Institution: Konst, Kultur och kommunikation (K3)

Handledare: Jenny Wiik

Examinator:

Mitt barn finns på Facebook

Sökord: Sociala medier, Självpresentation, Identitet, Kollektiv identitet, Föräldraskap, Moderskap, Främre- och bakre regioner

Keywords: Social media, Self-presentation, Identity, Social identity, Parenthood, Motherhood, Front- and backstage

FÖRORD

Vi vill börja detta examensarbete med att tacka alla som hjälpt oss under arbetets gång. Ett stort tack riktas till våra respondenter, utan er medverkan hade denna studie aldrig varit möjlig att genomföra. Vi vill även tacka vår handledare Jenny Wiik som har väglett oss i denna process. Sist men inte minst vill vi tacka några av våra kurskamrater, Emelie Selldén, Carl Ahldén Wendestam, Elin Jessen och Lorena Clarin Larsson. Det stöd och den uppmuntran som ni har gett oss under alla oändliga timmar på Orkanen har varit ovärderliga för oss.

Innehållsförteckning

1. Inledning	7
2. Syfte och Frågeställningar	8
3. Kontext för problemet.....	9
4. Forskningsöversikt.....	11
4.1 Föräldraskap i sociala medier	11
4.2 Barn som föds in i den digitala sfären.....	12
4.3 Den digitala tidsålderns två självpresentationer.....	13
4.4 Skapandet av jaget i sociala medier	15
4.5 Sammanfattning	16
5 Teoretiskt perspektiv.....	17
5.1 Självpresentation.....	17
5.1.1 Självpresentation och roller	17
5.1.2 Självpresentation och Idealisering	18
5.1.3 Främre och bakre regioner	18
5.2 Nya medier – nya beteenden.....	19
5.3 Identitet	21
5.4 Kollektiv identitet och Moderskap.....	22
6. Metod och material	24
6.1 Val av metod.....	24
6.2 Kvalitativ forskningsintervju	24
6.3 Urval och intervju personer.....	25
6.4 Vetenskapsteoretisk utgångspunkt.....	27

Mitt barn finns på Facebook

6.5 Genomförande och intervjuanalys	28
6.6 Etiska överväganden	29
6.7 Studiens validitet och reliabilitet.....	30
7. Analys	32
7.1 Vad händer med bilderna när det finns förebilder inblandade?	32
7.2 Motståndets föräldrar?	37
7.3 Faller mödrarna för grupptricket?	42
7.4 Framträdandet av den bakre regionen	46
8. Sammanfattning och slutdiskussion.....	51
8.1 Sammanfattning	51
8.2 Slutdiskussion Rebecca Liljesson	52
8.3 Slutdiskussion Johan Pettersson.....	55
9. Referenser:	58
9.1 Litteratur:	58
9.2 Artiklar:.....	59
9.3 Hemsidor:.....	60
10. Bilagor:	61

1. Inledning

Tänk dig att en okänd människa skulle komma upp till dig och ditt barn på stan och ställa frågan om hen skulle få kunna ta en bild på ditt barn, skulle du då säga ja? Troligen inte. Däremot är det inte alls ovanligt att sociala medier blomstrar av bilder som föräldrar publicerar på sina barn. I relation till detta blir det intressant att fråga sig hur föräldrar kan tycka att det är accepterat att publicera bilder på sina barn i sociala medier, samtidigt som att det nästintill är otänkbart att låta en främling ta ett foto på barnet. Det är den tekniska utvecklingen som har bidragit till att exponeringen av barn har fått ett ordentligt uppsving. Vi tror att föräldrar i största allmänhet egentligen inte är medvetna om anledningen till varför de publicerar bilder på sina barn. Enligt det som går att utläsa från det innehåll som speglas i barnbilder på sociala medier upplevs att föräldrar gläds åt att publicera bilder på sina söta barn. Vid närmare granskning om varför föräldrar agerar på detta sätt har vi en tes om att det kan röra sig om något mycket djupare än att exponera söta barn, då vi tror att detta möjligen grundas i ett syfte om att profilera sig.

Vi vill undersöka varför föräldrar exponerar sina barn i sociala medier. Däremot har vi valt att endast fokusera på mödrar. Detta grundar sig i tidigare forskning som gjorts på ämnet där det framkommer att mödrar publicerar fler bilder på sina barn i sociala medier. I artikeln *New parents' Facebook use at the transition to parenthood* presenterar Mitchell K. Bartholomew et al. (2012:455) en studie som undersökte Facebookanvändande i förhållande till föräldrars känsla av den tillfredsställelse de upplever i och med föräldrarollen. I studien där såväl mödrar som fäder deltog, framkom att mödrar använde Facebook i större utsträckning. Av denna anledning vill vi likt studien som presenteras ovan undersöka varför föräldrar exponerar sina barn i sociala medier. Däremot kommer vårt fokus att ligga på enbart mödrar.

2. Syfte och Frågeställningar

I takt med att sociala medier har fått större betydelse i människors vardagsliv skapas det fler möjligheter för individen att presentera sig själv på diverse medieplattformar. Genom denna studie kommer fokus uppehålla sig kring hur och varför föräldrar, med inriktning på mödrar, exponerar sina barn på sociala medier. Den tes som studien kommer att förhålla sig kring är att mödrar exponerar sina barn i syfte av att upprätthålla en önskad självpresentation. Studien har som syfte att genom kvalitativ metod undersöka vad anledningen är till att föräldrar exponerar sina barn i sociala medier. Vi anser att detta är intressant då vi har en uppfattning om att föräldrar är medvetna om att det är problematiskt att exponera barnbilder på sociala medier. Därför är det för oss viktigt att undersöka om det finns underliggande anledningar till detta beteende. För att besvara studiens syfte har vi arbetat utifrån följande frågeställningar:

- 1. Hur exponerar föräldrar sina barn i sociala medier?*
- 2. Varför exponerar föräldrar sina barn i sociala medier?*
- 3. Hur har medier påverkat föräldrars sätt att exponera sina barn?*
- 4. På vilket sätt bidrar föräldrarnas exponering av barn till deras bekräftelsebehov?*

3. Kontext för problemet

I den här delen kommer vår studie ta hänsyn till en större samhällelig kontext som förklarar varför studien är relevant och intressant för fler än oss själva.

Vi pratar om att skydda våra barn och att de är det viktigaste vi har. Men ändå väljer vi att lägga ut bilder på dem i en osäker värld på de sociala medieplattformarna, där vem som helst kan få tag i bilderna. Vi tror att en stor del av barnens identitet inte längre skapas av dem själva utan till viss del av alla de bilderna som deras föräldrar okontrollerat publicerar. Detta beteende tenderar att fortskrida trots att FN:s barnkonvention är tydlig beträffande barns rätt till privat- och familjeliv. I artikel 16 enligt barnkonventionen förklaras att *”inget barn får utsättas för [...] olagliga angrepp på sin heder och sitt anseende.”* (Barnkonventionen). Gränsen gällande vad som är ”olagliga angrepp på heder och anseende” anser vi vara tämligen vag och därför kan det bli svårt för föräldrar att uppskatta vad som anses vara en respektfull bild att publicera på sina barn. Vi som utför denna studie tror att föräldrar, och mödrar i detta fall, är allmänt medvetna om barnens rättigheter. Dock tror vi att detta främst gäller i den fysiska sfären utanför de sociala medierna. Men om vi nu är medvetna om barnens rättigheter i ”verkligheten”, varför kan vi inte applicera dessa kunskaper på vårt användande av sociala medier? På grund av detta vill vi undersöka vad föräldrars exponering av barn egentligen handlar om.

Nätmobbing är ett samhällsproblem som växt fram i och med sociala medier och detta uppmärksammas ofta av olika organisationer och diskussionen tar mycket plats i media. Vi menar att nätmobbing bland barn har kommit att bli ett vedertaget uttryck, vilket föräldrar i allmänhet är väl medvetna om. I linje med detta diskuterar Amy Jordan (2008:248) det faktum att barn i dagens samhälle har egna medieenheter vilket innebär att de i stor utsträckning befinner sig på Internet. Jordan menar att det är ännu viktigare med en stark mediepolicy som skyddar barnen och deras integritet. Det diskuteras också hur viktigt det är att föräldrarna är delaktiga i att skydda barnens integritet och att de behöver ha större kontroll över vad barnen gör på de olika medierna (ibid.). Vi menar att det som Jordan diskuterar angående att föräldrar bör vara delaktiga i barnens medieanvändning till stor del beror på att skydda barnen från nätmobbing och dyligt. Här anser vi att det blir problematiskt, då kunskapen är stor gällande hur barnen ska bete sig på sociala medier medan den är relativt liten gällande i vilken utsträckning föräldrar bör exponera barnen i

Mitt barn finns på Facebook

sina egna sociala medier. Vi hävdar att fokus ofta hamnar på barnens medieanvändning, samtidigt som föräldrarnas användning tenderar att hamna i skymundan. Vi tycker att det är viktigt att belysa det faktum att föräldrar, i detta fall mödrar, exponerar sina barn på sociala medier trots att det vet om riskerna med detta. Det blir därför intressant för oss att titta på vad anledningarna till detta beteende är.

4. Forskningsöversikt

Denna del kommer att förhålla sig kring den tidigare forskning som har gjorts i anknytning till det ämne som studeras. Det är viktigt att ta hänsyn till denna forskning för att stärka validiteten i vår egen studie.

4.1 Föräldraskap i sociala medier

Att undersöka hur föräldrars beteende påverkas av sociala medier är i allra högsta grad väsentlig i vår studie. Därför blir det intressant förhålla sig till den tidigare nämnda artikeln *New Parents' Facebook Use at the transition to parenthood*, där Bartholomew et al. (2012) genom en kvantitativ metod undersöker hur nyblivna föräldrar påverkas av sitt Facebookanvändande. Den studie som Bartholomew med flera har utfört grundar sig i en enkätundersökning där 154 mödrar och 150 fäder deltog (Bartholomew et al. 2012:455). Enkäten förhöll sig bland annat till hur föräldrarnas användande av Facebook såg ut och om det fanns någon skillnad innan och efter barnets födsel gällande såväl bilder som användandet i sig. Studien tog även hänsyn till hur många Facebook-vänner i snitt mödrarna såväl som fäderna hade. Undersökningen utgick också från tre olika indikatorer för att mäta de nyblivna föräldrarnas anpassning till föräldraskapet (1) *parenting satisfaction* som exempelvis handlade om hur mycket föräldern använde barnet för att skapa en känsla av att själv känna sig duktig, (2) *Parenting self-efficacy* hur bra föräldern tror att hen kommer sköta föräldraskapet, exempelvis hur bra hen kommer att kunna trösta sitt ledsna barn, (3) *Parenting stress* hur individen upplevde sitt föräldraskap, om det exempelvis var svårare än förväntat (Bartholomew et al. 2012:459).

Ur resultatet framgick bland annat att mödrarna i högre grad var benägna att vara aktiva på Facebook då 44 procent av kvinnorna ansåg att de hade fått en större användning av plattformen. Det var också en klar majoritet, 98 procent av kvinnorna som hade laddat upp bilder på sina barn jämfört med 83 procent av männen. Det framgick också att över 90 procent av både kvinnorna och männen ansåg att deras bilder blivit uppskattade av Facebook-vännerna. Dock berättade flera av kvinnorna att deras Facebook-vänner tenderade att i större utsträckning kommentera bilderna på deras barn. Antalet uppladdade bilder ökade generellt på Facebook efter det att respondenterna ingått ett föräldraskap (Bartholomew et al. 2012:462–463). Utifrån resultaten av denna studie kan vi alltså utläsa att mödrar publicerade fler bilder. Dessutom påvisar studien att mödrarna förhöll sig till de

tre indikatorer som presenteras ovan. Detta har som tidigare nämnts kommit att bli en bidragande faktor till varför vår studie belyser just mödrars beteende.

Sarah J. Schoppe-Sullivan et al. (2016) diskuterar i artikeln *Doing gender online: new mother's psychological characteristics, Facebook symptoms* hur mödrar använder Facebook för att stärka det beteende som tillkommer med moderskapet. Den här undersökningen är central för vår studie då Schoppe-Sullivan et al. som en fortsättning av Bartholomews et al. (2012) studie har belyst de mönster som indikerar på att mödrar är mer benägna att med sitt föräldraskap bli påverkade av Facebook. För oss är detta väsentligt då vi i vår studie vill undersöka om det är möjligt att utläsa de mönster som påvisas i det som nämns ovan.

I Schoppe-Sullivans et al. (2016:276) undersökning har en kvantitativ enkätstudie legat till grund för att besvara två huvudfrågor (1) Är individuella skillnader i nya mödrars psykologiska egenskaper förknippade med deras användande och erfarenhet av Facebook. (2) Är nya mödrars psykologiska egenskaper associerade med en större risk för depressiva symtom genom användandet och erfarenheterna av Facebook. Det material som användes i denna studie är detsamma som presenteras i Bartholomews et al. studie. Med hjälp av studien gick det att utläsa, likt Bartholomews et al. (2012) studie, att mödrar var mer benägna att använda Facebook. I Schoppe-Sullivans et al. (2016:283) framkom att mödrar upplevde glädje när Facebook-vänner gav positiv feedback på deras bilder av deras barn, medan de blev missnöjda när responsen var lägre än väntat. Studien visade att nyblivna mödrar har ett bekräftelsebehov kopplat till moderskapet. Mödrarna tenderade att vara mer aktiva på Facebook och de reagerade också starkare på respons. För att stärka sitt moderskap var mödrarna också mer benägna att exponera sina barn på deras Facebook-bilder. Därmed fungerar Facebook som en plattform där mödrarna kan söka bekräftelse angående huruvida deras moderskap är korrekt och normativt (Schoppe-Sullivans et al. 2016:286).

4.2 Barn som föds in i den digitala sfären

I Anna Broschs artikel ”*When the child is born into the Internet: sharenting as a growing trend among parents on Facebook*” diskuterar hon att föräldrar aktivt delar information om sina barn på Facebook. Syftet med artikeln är enligt Brosch att teoretisera detta beteende (Brosch 2016:225). Centralt i artikeln är en studie som gjordes från september 2015 på polska föräldrar. Syftet med studien var att få vetskap om föräldrars exponering av sina barn på

Facebook. Man ville enligt Brosch ta reda på vilken typ av information angående barnen som delades. Studiens två huvudfrågor var: (1) Vilken typ av information gällande barn delades av föräldrarna. (2) Vilka var orsakerna till dessa digitala utövningar (Brosch 2016:228). Dessa frågor ligger i linje med de frågor som återfinns i vår studie. Därför blir det återigen intressant att utläsa hur våra resultat förhåller sig till studien som Brosch diskuterar.

Brosch förklarar utifrån Christine Hine att studien genomfördes genom virtuell etnografi som utgick från 168 deltagares Facebookprofiler, där envar av respondenterna var föräldrar som hade publicerat bilder på sina barn. Forskarna i studien undersökte möjligheten att fastställa barnens identitet med hjälp av den allmänt tillgängliga informationen (Brosch 2016:228).

Resultatet av studien påvisade att de studerade föräldrarna hade ett varierande antal vänner. Av de Facebook-bilder som publicerats föreställde 19,431 stycken föräldrarnas barn. Nästan 40 procent av föräldrarna hade publicerat mer än 100 bilder. Följaktligen hade 32,7 procent laddat upp videos på sina barn men även handlingar som rörde förskoleaktiviteter, diplom eller konst. Av de föräldrar som deltog i studien hade även 67,3 procent delat olämplig information som i störst utsträckning utgjordes av nakna eller semi-nakna bilder på barnen (Brosch 2016:229–230).

Brosch menar att forskningen har visat att Facebook har gett upphov till ett nytt socialt beteende. Detta kräver enligt henne en ny typ av reflexivitet och hantering av personuppgifter. Det är något som leder till en ökad transparens vilket sedermera innebär att föräldraskap blir en erfarenhet som kan delas digitalt (Brosch 2016:232–233). Delningen kan även bidra till föräldrars ökade känsla av självförverkligande och socialt godkännande. Dessutom kan delningarna av barnbilder vara ett resultat av att föräldrar vill jämföra sig med andra föräldrar (ibid.). I sin slutdiskussion är Brosch noga med att dessa företeelser kan leda till konsekvenser för barnen i deras samtid såväl som i deras framtid (Brosch 2016:234).

4.3 Den digitala tidsålderns två självpresentationer

I vår studie kommer begreppet självpresentation att vara en av de centrala delarna. För att konkretisera hur självpresentation ter sig i sociala medier är det relevant för oss att ta hänsyn till studien nedan, då vi tror att mödrars självpresentation ofta ligger till grund för

vilka bilder det publicerar på sina barn.

I artikeln *A Portrait of Self in the Digital Age: Attachment, Splitting and Self-Concealment in Online and Offline Self-Presentation* har Leora Trub (2016) genomfört en kvantitativ undersökning där hon har jämfört vuxna bloggares online och offline-personligheter samt hur de knyter an till sig själva och andra människor. Trub (2016:78) menar att den digitala eran har utvecklat vårt sätt att uppträda mot varandra och påstår även att det har underminerat vår självkänsla och våra relationer i vuxenvärlden, då vi antagit en defensiv roll för att dölja och eller skydda vår egen självpresentation. Det har bidragit till att det har blivit allt viktigare för individer att skapa ett perfekt jag. Trub menar att detta kan leda till en splittring av jaget, där individens online och offline-jag ser olika ut. Undersökningen utgick från att respondenterna beskrev hur de ansåg sig vara online respektive offline med olika adjektiv, som sedan analyserades för att bestämma skillnaden mellan de två självpresentationerna (Trub 2016:80).

Utöver de beskrivande adjektiven grundades undersökningen på en mätning där respondenterna svarade på frågor kring deras erfarenheter av vänskaper. Respondenterna skulle också betygsätta den skillnad som uppfattades mellan deras två självpresentationer på en skala mellan 1–5, där 1 inte var någon skillnad alls och 5 var totalt olika (Trub, 2016:80). Studiens tillvägagångssätt utgjordes av en blandad metod där den kvantitativa enkätstudien användes som grund till en kvalitativ innehållsanalys vilken utfördes av en forskargrupp bestående av tre psykologer (Trub 2016:81). Det resultat som framgick ur undersökningen var att de adjektiv som respondenterna ville beskriva sig själva med var ärliga, genuina, äkta och öppna. Medan de inte ville framstå som tysta, tillbakadragna, ensamma, anonyma och falska. Den andra skillnaden som tydde på en splittring av självpresentationen var vilka positiva respektive negativa egenskaper respondenterna ansåg sig ha. De positiva egenskaperna inkluderade intelligens, flitighet, ansvarsfullhet och driftighet. Medan de inte ville uttrycka sig som arga, deprimerade, själviska och arroganta. Utifrån dessa uppfattades en stor skillnad mellan de individer som kände sig säkra och trygga i sig själva jämfört med de individer som kände sig ängsliga och därför undvek att exponera sig fullt ut (ibid.).

4.4 Skapandet av jaget i sociala medier

Anne Inga Hilsen och Tove Helvik (2012:3) har i artikeln *The construction of self in social medias, such as Facebook* undersökt hur olika generationer på Facebook interagerar med andra för att uppnå nya ingångar i en självpresentation. Syftet med undersökningen var att utforska om detta ser annorlunda ut för generationen som växt upp med sociala medier, jämfört med den generation som började använda sociala medier i ett senare stadie. Studien baserades på en gruppdiskussion med sex respondenter, tre i yngre 20-årsåldern vilka hade växt upp med sociala medier och tre individer över 40 år vilka hade blivit introducerade till sociala medier i vuxen ålder. Diskussionen förhöll sig kring gemensamma reflektioner om Facebook som social medieplattform. Detta bidrog till ökad förståelse kring hur synen på vänskap och självpresentation skapas via Facebook (Hilsen & Helvik, 2012:4). Hilsen & Helvik menar utifrån Parsons teori om *the social system* att kommunikationen kan utgå från två vägar, en instrumentell och en uttrycksfull. De yngres användande av Facebook utgick från ett mer instrumentellt plan där de använde Facebook som en plattform för att exempelvis skapa olika evenemang. De äldre, å andra sidan, använde Facebook mer uttrycksfullt där de tyckte att det personliga innehållet var det mest väsentliga.

Hilsen & Helvik (2012:5) utgick från en hypotes inspirerad av Peter Kollock (1999:227–229) där det de menar att sociala nätverkssidor speglar de innehållet som användare publicerar och delar. Ju mer användarna publicerar och delar desto större chans är det att nå en bredare publik, vilket bidrar till en form av snöbollseffekt. Användarna ska lockas av att dela och publicera på sociala medier i och med att det är ett byggande av deras rykte (Hilsen & Helvik 2012:5). Den hypotes Hilsen och Helvik presenterar blir relevant för vår studie då vi tror att det är viktigt för mödrar att publicera bilder på sociala medier för att det är ett byggande av deras identitet och därmed ett byggande av deras rykte. Det blir därför intressant att utläsa om vårt resultat överensstämmer med det Hilsen och Helvik kommit fram till. Hilsen och Helviks (2012:6–7) undersökning tar också avstamp i exponering av det privata på sociala medier. De menar utifrån Kirkpatrick (2010) kapitel om privathet att äldre individer anser att exponering av det privata på sociala medier är överdrivet och påträngande. De yngre bryr sig däremot inte lika mycket om det privata (Kirkpatrick 2010:202–203). Det visade sig dock att de yngre i Hilsen & Helviks (2012: 5–8) undersökning var mer benägna att vara offline än de äldre. Den strategi som användes för att inte överexponera sig själv och hålla sig mer privat var att inte använda

smartphones. Samtidigt påpekade tvärtemot de äldre att mycket av deras liv sker på Facebook och sociala medier

4.5 Sammanfattning

Utifrån artiklarna som presenterats ovan återfinns vissa gemensamma nämnare. Bland annat att Facebook har ett stort inflytande på nyblivna föräldrar. Detta innebär att föräldrarna blir mer aktiva och publicerar bilder i större utsträckning då deras barn utgör nya motiv. Vi finner även enligt studierna att det finns en skillnad mellan en individs offline- och onlinebeteende, där de yngre tenderar att vara mer fränkopplade de sociala medierna än de äldre. Många av studierna har genom kvantitativa enkätundersökningar ämnat att påvisa hur sociala medier bidrar till olika beteenden och vilka dessa beteenden är. I och med detta kommer vår kvalitativa intervjustudie bidra till en djupare förståelse kring varför dessa beteenden faktiskt uppkommer. Vi vill återigen belysa att några av artiklarna visade att mödrar är mer benägna att publicera bilder på sina barn och påverkas av Facebook. Detta ligger till grund för att vår studie enbart fokuserar på mödrar.

5 Teoretiskt perspektiv

I detta avsnitt kommer det teoretiska ramverk som ligger till grund för denna studie att presenteras. Vi kommer att utgå från teorier kring självpresentation, identitet och kollektiv identitet. Dessutom kommer vi att ta hänsyn till mediernas påverkan i relation till dessa begrepp.

5.1 Självpresentation

Erving Goffman (2004) diskuterar hur individer aktivt kontrollerar det sätt som de själva framställer sig på inför andra människor. När Goffman studerar individers sätt att framställa sig liknar han situationen vid en teaterföreställning. I teaterföreställningen återfinns sedan tre roller. Dock koncentreras dessa roller från tre till två i det verkliga livet, skådespelarrollen som anpassas efter de roller som utgörs av publiken, vilken i sin tur utgör den andra rollen (Goffman 2004:9).

5.1.1 Självpresentation och roller

Goffman (2004:28) diskuterar framträdanden och denna term speglar den aktivitet som en individ kontinuerligt uppvisar inför en specifik grupp eller individ. I relation till detta belyser han tron på rollen och hävdar därför att individer framställer sin roll till förmån för andra människor. Goffmans synsätt är därför intressant för vår studie då vi tror att mödrarnas självpresentation möjligen inte speglar den verklighet de lever i. Dock är situationen mer komplex än så, då Goffman (2004:25) ställer två extremer mot varandra. Å ena sidan kan en individ ständigt luras av sitt eget uppträdande och uppriktigt tro att uppträdandet som hen framför speglar det enda sanna. När individen sedan agerar utifrån denna tro kommer även publiken att uppfatta agerandet som sant. Dock finns det inte alltid skäl för individen att låta sig övertygas av sin egen representation, detta är förstaeligt då ingen har bättre förutsättningar att förstå framställningen än individen själv. Om en person inte är övertygad angående det egna agerandet, kan denne, trots detta känna ett behov av att styra publikens uppfattning och i och med detta uppnå andra syften. Goffman hävdar att om publiken förstår att den agerande individen luras av sitt eget agerande kan

denne uppfattas som cynisk. Däremot kan individen få ut ett privat nöje av sin föreställning då hen upplever en psykologisk stimulans därför att individen ifråga spelar ett spel med publiken, samtidigt som aktören måste tas på allvar (ibid.). Goffman tolkar Robert E. Park som menar att alla i större eller mindre utsträckning spelar en roll, samt att det är i dessa roller som vi lär känna oss själva och varandra. Därför kan det uppfattas som att den rollen eller så kallade mask vi har klätt oss i, speglar de vi vill vara (Goffman 2004:26–27).

5.1.2 Självpresentation och Idealisering

Goffman diskuterar idealisering och menar att det finns en allmän bild av att ett framträdande ger en idealiserad bild av en situation. För exemplifiera vad som menas med detta anser Goffman enligt Charles H. Cooley att en av anledningarna till att vi kan förbättra oss själva är att individer ibland förefaller att framställa sig bättre än de egentligen är. Detta är en av de bidragande faktorerna till att individer kan utveckla sig själva. Vidare tolkas att detta beteende även är framträdande inom mer organiserade sammanhang. Som individ håller man sig gärna till en viss jargong undermedvetet (Goffman 2004:39). Utifrån det som vi tidigare nämnt blir detta resonemang intressant då vi återigen ställer oss frågan om mödrar gynnas av att exponera sina barn i sociala medier. Angående idealisering diskuterar Goffman även att en individ måste dölja vissa beteenden eller handlingar i relation till sina framträdanden för att hen ska nå upp till idealnormen. Men i många fall hänger sig människor i hemlighet åt det som de försöker dölja i sina framträdanden (Goffman, 2004:44).

5.1.3 Främre och bakre regioner

Goffman (2004:97–98) diskuterar framträdanden i förhållande till regioner och regionbeteenden och menar bland annat att platsen där framträdandet äger rum är synonymt med det som benämns som den främre regionen. Det framträdande som ges av en individ i den främre regionen kan uppfattas som ett försök att bibehålla och ge uttryck för vissa normer. Dessa normer kan delas in i två grupper, där en av de innefattar hur den agerande bemöter sin publik, antingen i form av tal eller något annat som ersätter talet. Dessa typer av normer kallas även för hövlighetsnormer. Den andra normgruppen innefattar individer som kan uppträda inom syn- och räckhåll för sin publik. Dock behöver den agerande individen inte nödvändigtvis tala till publiken. Denna normgrupp kallas för

dekorum eller anständighetsnormer. Goffman menar alltså att den aktivitet som sker i andra människors närvaro kan relateras till det som han kallar för den främre regionen. Dock finns det vissa beteenden som kan skada denna region och då agerar individen endast ut dessa i det som Goffman (2004:101–102) kallar för den bakre regionen där de så kallade skådespelarna kan lägga av sig sina masker och vila från den fasad som de försöker upprätthålla.

Det inte är ovanligt att den bakre regionen ligger nära den främre regionen rent fysiskt dock finns det ofta en skiljevägg mellan de båda (Goffman, 2004:103). Gränsen mellan de främre och bakre regionerna tar sig tydliga uttryck överallt i samhället. Bland annat beskrivs platser som sovrum och badrum som symboler för de platser där publiken oftast inte släpps in. Goffman (2004:110) menar vidare att de kroppar som renliggörs och pryds i dessa typer av rum sedan visas upp för en publik i andra ”offentliga” rum. Även om en individ inte fullt ut beter sig inom de normer som förväntas på en fysisk plats så kommer han eller hon åtminstone anpassa sitt beteende något till de rådande normerna. Däremot finns det platser som inte är lika hårt åtstramade vad gäller normbeteenden, och därmed får beteenden som är relaterade till den bakre regionen även ta plats här. En strand är ett exempel på ett ställe där en individ som i sin vardag vanligtvis måste beakta vissa sociala normer, här kan överge den fasaden (Goffman, 2004:111–112). Goffman tydliggör att det finns en stor skillnad mellan att befinna sig i bakre och främre regionen genom att måla upp en situation där ett par grälar, och en oväntad gäst plötsligt får ta del av grälet. Då måste paret snabbt växla till att bete sig på det sätt som den oväntade gästen förväntar sig. Däremot är växlingen inte alltid så anpasslig, vilket resulterar i att den gästen kan få en uppfattning om att de agerande nu har visat sitt ”riktiga jag”, eller tvärtom inte alls kan relatera till den nya bilden av de agerande (Goffman, 2004:124).

5.2 Nya medier – nya beteenden

För att förstå hur Goffmans syn på den främre- och bakre regionen har förändrats över tid och hur de har påverkats av elektroniska medier har vi valt att diskutera detta utifrån Joshua Meyrowitz teorier kring detta. Det är viktigt för oss att ta hänsyn till denna diskussion då det ger oss en djupare koppling till mkv-fältet. Meyrowitz (1985:2) har inspirerats av Goffmans teorier angående sociala beteenden men beskriver att dessa inte ger en komplett bild av det sociala livet. Med tanke på att Goffmans teorier skapades under

50–60-talet, så kunde han inte ta hänsyn till de sociala förändringar av olika roller som skedde under denna tid. Som tidigare nämnt hävdar Goffman (2004:9) att människor anpassar sitt rollspel till de individer de möter. Dock utgår hans studie om självpresentation endast från den interaktion som sker öga mot öga. Meyrowitz (1985:4–5) anser dock att när uppenbart olika sociala situationer sammanblandas, kan det betraktas som att ett lämpligt agerande plötsligt uppfattas som olämpligt. När en påtagligt privat situation sammanfogas med andra situationer så måste sättet som en individ agerar anpassas och därmed förändras. Dessa situationer uppkommer i stor utsträckning på grund av elektroniska medier. Det är dock viktigt för oss att påpeka att Meyrowitz teorier tar avstamp under tidigt 80-tal, vilket innebär att de referenser som görs till elektroniska medier innefattar TV och radio. Vi anser däremot att dessa teorier även är möjliga att applicera på dagens sociala medier. Meyrowitz (1985:5) menar däremot att de situationer som nämns ovan, då privata situationer sammanfogas med andra situationer, sällan uppkommer i den kommunikation som sker öga mot öga. Det beteende som individer har idag kunde, som tidigare nämnt, förr i situationer där ett blandat sällskap återfanns också uppfattas som olämpligt. I förhållande till detta diskuteras individers beteende gällande den främre och den bakre regionen. Enligt Meyrowitz anpassade individer sitt agerande utifrån sin omgivning. Meyrowitz (1985:55) menar i förhållande till detta att förändringar i media har bidragit till ett nytt sätt för individer att se på “vi” och “dem”. Vilket har medfört att de delade erfarenheter som utmärker en grupp kan kopplas till den främre och bakre regionen, då gruppens gemensamma nämnare bland annat består av en exponering kopplat till den bakre regionen.

Den tydliga uppdelning som tidigare fanns människor emellan möjliggjordes då individer befann sig på olika platser. Detta resulterade enligt Meyrowitz i olika typer av sociala identiteter som grundats av särskilda och begränsade erfarenheter som har varit bundna till fysiska platser. Meyrowitz menar därför att elektroniska medier har bidragit till att minska den klyfta som tidigare funnits mellan olika sociala roller. I linje med detta är det inte innehållet i de elektroniska medierna som förändrar människan, utan mediet förändrar det geografiska tillståndet i det sociala livet (Meyrowitz 1985:6). Vi menar att sociala medier har bidragit till större geografiska skillnader än enbart de traditionella massmedierna. Därmed har rollerna förändrats ytterligare sedan Meyrowitz teorier formades. Meyrowitz (ibid.) använder en metafor för att beskriva hur gränserna i det sociala livet har suddats ut och menar att om många av de väggar, rum, kontor och hus, som fanns i ett samhälle

skulle tas bort så skulle många ting som tidigare var skilda från varandra nu behöva verka i ett samfund. I ett sådant fall så skulle skillnaden mellan privat och offentligt och skillnaden mellan hur individer betar sig i olika situationer eventuellt inte helt försvinna. Dock skulle vi möjligen kunna agera på olika sätt inför olika typer av individer, men uppträdandet skulle definitivt ändras på grund utav de utsuddade linjerna som tidigare fanns.

Tillskillnad från Meyrowitz som endast förhåller sig till elektroniska medier, diskuterar Nanna Gillberg (2014) hur uppkomsten av sociala medier har bidragit till ett nytt socialt beteende. Gillberg (2014:19) menar att uppmärksamheten i och med sociala mediernas framväxt blivit mer betydelsefull genom att individen blir mer benägen att, i sina egna och sina åskådares ögon, berätta och visa vem man som individ är. Bekräftelsen för individen är oerhört central för att kunna bibehålla en självpresentation och en självbild. Gillberg (2014: 87) hävdar att individens självbild blir en funktion av de gillamarkeringar och kommentarer på hans statusuppdateringar. Vi anser att Gillbergs teorier angående vikten av bekräftelse på sociala medier är betydelsefull i vår studie, då vi har en tes om att föräldrar exponerar sina barn i sociala medier i syfte att upprätthålla en önskad självpresentation.

5.3 Identitet

Manuell Castells diskuterar hur identitet konstrueras och hävdar att det är synonymt med den process där mening skapas med hjälp av exempelvis kulturella attribut. Castells hävdar att det kan finnas olika typer av identiteter för enskilda individer. Att det finns många typer av identiteter kan ge upphov till att individers jag-presentation inte stämmer överens med det sociala handlandet. Vi har en tes om att föräldrar exponerar barn i sociala medier för att profilera sig. I och med detta är det inte heller omöjligt att föräldrarnas självpresentation stämmer överens med det egentliga jaget. Därför anser vi att detta är viktigt att ta hänsyn till. Castells diskuterar att sociologer ofta menar att det är väsentligt att separera det som kallas för roller med vad som betraktas som identitet. När Castells talar om roller, menar han att det kan vara synonyma med exempelvis att vara en arbetare, en mor, basketspelare eller rökare. Dessa roller bestäms ofta av regler och normer som är uppbyggda av institutioner och organisationer i samhället. Castells menar vidare att identiteter samordnar meningen och roller samordnar funktioner (Castells 2000:20). Enligt de teorier om Goffmans (2004) syn på roller som tidigare nämnts, tolkar vi, att alla erfarenheter som en individ erhåller i livet bidrar till en identitet. Däremot presenteras de olika identiteterna eller

rollerna i förmån till publiken, vilket innebär att självpresentationer anpassas efter vart individen befinner sig. Som vi nämnt tidigare är individen den som har bäst förutsättningar att förstå framställningen av sig själv. Det blir därför problematiskt då Castells hävdar att individens roller ska ses som skild från identiteten. Vi menar i förhållande till detta att ingen förutom individen själv kan bedöma huruvida roller har format en individs identitet eller inte.

För att få en djupare förståelse för identitet och identifikation diskuterar Richard Jenkins (2004:19–20) detta utifrån interaktionsordningen. Jenkins menar att individer inte lägger lika stor vikt vid vad andra anser om en själv jämfört med vad individen tänker om sig själv. Utifrån detta går det inte att bestämma någon form av identitet utan den måste valideras eller falsifieras av de individer vi interagerar med. Identiteten är dock aldrig ensidig och därav spelar individens presentation av sig själv stor roll vid interaktionen. På så sätt kan individen påverka och kontrollera vad som ska förmedlas till andra. Jenkins anser att identiteten (2004:20) skapas i interaktionen med andra, där de signaler individen sänder ut om sig själv bedöms enligt hur den andra parten uppfattar dessa signaler. Paul Gilroy (1997:315) menar likt Jenkins att en individs identitet skapas i relationen med andra individer, vilket kommer diskuteras vidare i vår analys.

5.4 Kollektiv identitet och Moderskap

I diskussionen kring identitet nämner Jenkins (2004:79) betydelsen av olika kollektiva identiteter. Den kollektiva identiteten alstras genom att en grupp individer har uppenbart liknande egenskaper, det går annars inte prata om en kollektiv identitet. Alla individer har en sak gemensamt och det är våra olikheter till varandra. För att bedöma vår kollektiva identitet hamnar olikheterna ofta i centrum på grund av att individen definierar sig själv genom det som hen inte vill bli förknippad med. Då en individ definierar sitt medlemskap i den kollektiva identiteten är det viktigt för denne att sätta gränser till det hen inte anser sig tillhöra (ibid.). Jenkins (2004:81) anser att det finns två typer av kollektiva identiteter där den första handlar om att individen, som anser sig vara deltagande i ett kollektiv, kan identifiera sig. Den andra ger uttryck för att individen inte bryr sig om att vara deltagandet eller inte vetande om kollektivets existens.

När Castells (2000:22) diskuterar kollektiv identitet nämner han bland annat motståndsidentitet. Denna skapas när aktörer befinner sig i en nedvärderad maktposition

gentemot en annan aktör som kan anses vara normen. Ett motstånd byggs då upp mot den norm som dominerar genom att ta en position som skiljer sig från och/eller motsätter sig normen. Motståndsidetitet leder till ett bildande av olika gemenskaper och kollektiv som genererar just det här motståndet (Castells 2000:23). För att använda Castells ord formar individerna en kollektiv opposition mot ett annars outhärdligt förtryck (ibid.). Vid diskussionen av kollektiv identitet är det också enligt oss möjligt att diskutera Goffmans (2004:75) syn på teamframträdanden, detta är en term som kan liknas vid att en grupp individer samarbetar för att påvisa en viss rutin. Denna diskussion kommer ytterligare att fördjupas i vår analys.

Kathryn Woodward (1997) diskuterar modersrollen som en identitet och ställer sig frågande till huruvida moderskapsidentiteten möjligtvis skulle kunna vara den enda identitet som har sitt ursprung i biologin. Vi individer förstår moderskapet genom kulturella representationer som presenterar olika ideér för oss, till exempel vad som kännetecknar en bra eller en dålig modersuppfostran men även för vilka moderskap är passande eller opassande (Woodward 1997:240). Woodward hävdar utifrån Adrienne Rich att moderskapet tas för givet som en identitet för kvinnor och är utformat inom en naturlig diskurs som en biologisk roll där moderskapet ses som typiskt kvinnligt. Moderskap som identitet konstrueras och definieras som en skillnad emot mot män. (Woodward 1997:242). Detta skulle kunna liknas vid det som Jenkins påpekar när han beskriver kollektiva identiteter, då han menar att individen sätter gränser till det som denne inte anser sig tillhöra. Detta skulle alltså kunna innebära att mödrar inte anser sig tillhöra exempelvis den manliga identiteten, eller den identitet som en kvinna utan barn har. Modersidentitet är något vi har behövt ta hänsyn till i vår analys då studien endast utgår från mödrar. Dock har vi ingen intention att fördjupa oss i detta eftersom att syftet med studien är att studera föräldrar i allmänhet.

6. Metod och material

I denna del kommer vi att redogöra för den metod som kommer att behandlas i studien. Vi kommer även att ta hänsyn till de för- och nackdelar som förekommer i och med användningen av den metod som tillämpas. Även reflektioner kring etiska överväganden samt validiteten i studien kommer att redovisas.

6.1 Val av metod

Denna studie syftar till att studera varför föräldrar, och i synnerhet mödrar, exponerar sina barn i sociala medier. Utifrån detta har vi valt att tillämpa kvalitativa intervjuer som metod för insamlandet av materialet till denna studie. Intervjuer är en mer kvalificerad metod att använda än exempelvis en enkätundersökning då vi eftersträvar en djupare förståelse kring mödrars beteende och varför de väljer att exponera sina barn i sociala medier. Den form av intervjuer som har genomförts är semi-strukturerade livsvärldsintervjuer. Syftet med dessa är att med hjälp av olika beskrivningar ta del av respondenternas livsvärld, vilken vi som forskare har som ändamål att tolka och förstå (Kvale, 1997: 13). Studien grundar sig i sju intervjuer där vi har träffat våra respondenter för att utföra intervjun öga mot öga. Dessa intervjuer förhöll sig kring ämnet som vi studerar och längden på dessa varade omkring 25–50 minuter.

6.2 Kvalitativ forskningsintervju

Forskningsintervjun bygger på vardagliga samtal (Kvale 1997:13). Det är genom olika samtal som det mänskliga samspelet byggs upp. Vi talar med varandra och lär oss om varandras livsvärldar när vi frågar och svarar på olika frågor. Då intervjun äger rum agerar båda parter som jämlikar. Dock bygger intervjun på att forskaren kontrollerar och styr det samtal som förs, i och med att forskaren på förhand strukturerat upp samtalet utifrån ett visst syfte (ibid.). Den kvalitativa forskningsintervjun inriktar sig helt enkelt på den kunskap som skapas i det sociala samspelet mellan intervjuaren och respondenten. I och med detta kommer empirin förhålla sig kring och produceras genom intervjuarens egenskaper och skickligheter angående att styra och föra intervjun. Den förhåller också kring intervjuarens kunskaper inom ämnet som studeras. Kvale och Brinkmann (2014:100) menar att intervjuandet ska ses som ett hantverk då det är intervjuarens färdigheter som bestämmer hur kvalitén på intervjun blir.

Syftet med forskningsintervjuer är som ovan nämnt att erhålla beskrivningar från respondentens livsvärld för att sedan tolka och analysera dess mening (Kvale 1997: 117). Denna studie kommer att baseras på semistrukturerade livsvärldsintervjuer. Det innebär att intervjun kommer att vara öppet riktad, det vill säga förhålla sig och vara upplagd kring de frågeställningar som studien utgår ifrån (Larsson, 2010: 60). Då vi vill ta reda varför föräldrar exponerar sina barn i sociala medier har det varit väsentligt att närma oss respondenternas livsvärldar för att vi ska få en förståelse för hur de tänker. Det ska dock finnas möjlighet att frångå intervjun för att utifrån respondentens berättelse ändra ordningsföljd och formen på frågorna, men även utforska nya intressanta ingångar som erhålls av dennes berättelse (Kvale, 1997: 117). Detta framkom tydligt i våra intervjuer då vi frångick intervjuguiden och lät respondenten tala fritt och i många fall var det först då som vi kunde utmärka intressanta diskussioner. Samtalet som förs mellan intervjuaren och respondenten ska eftersträva att båda parter ska integrera på liknande villkor, detta för att kunna sätta sig in i respondentens livsvärld. Just av denna anledning var det viktigt för oss att behålla en transparens till de ämne som vi studerar för att inte bli för subjektiva.

6.3 Urval och intervjupersoner

Urvalet av vilka respondenter som skulle vara deltagande i studien grundar sig i artikeln *New parents' Facebook use at the transition to parenthood* (Bartholomew et al. 2012:455). I studien som presenteras i denna artikel undersöktes Facebookanvändande i förhållande till mödrars känsla av tillfredsställelse. Undersökningen visade att mödrar använder Facebook i större utsträckning än vad fädrar gjorde. Det är av denna anledning som studien har avgränsats till att undersöka mödrars exponering av barn i sociala medier. I och med att mödrar exponerar sina barn i större utsträckning så består det material som har framställts av ett stort innehåll med intressanta perspektiv som vi har analyserat. Således menar vi inte att en studie innehållande endast fädrar eller både fädrar och mödrar hade bidragit till en mindre intressant studie. Det är viktigt att poängtera att det som vi kommit fram till i vår studie inte är representativt för föräldrar överlag då vi endast har tagit hänsyn till mödrar. Jan Trost (2007) diskuterar kvantitativa metoder och i linje med detta nämner han population och urval. Vi anser dock att denna diskussion även går att applicera på kvalitativa metoder. Population innebär att forskaren avgränsar den del av befolkningen som denne avser att undersöka (Trost 2007:25). I vårt fall avgränsade vi oss till mödrar.

Mitt barn finns på Facebook

Dock var vi tvungna att avgränsa populationen för att finna våra respondenter. Därmed gjorde vi ett urval, vilket enligt Trost (2007:26) innebär den plats där populationen är registrerad. I vårt fall utgick vi från ett Facebook-forum där vi var medvetna om att mödrar med små barn var aktiva. För att få åtkomst till forumet tog vi kontakt med administratörer för olika mammagrupper i Lund och Malmö för att få lov att posta inlägg om vår studie, där vi sökte intresserade mödrar som skulle kunna tänka sig att ställa upp på en intervju. Anledningen till att Facebook användes som plattform för att hitta respondenter var ett strategiskt val från vår sida, då vi i och med detta per automatik var medvetna om att mödrarna var aktiva på åtminstone ett socialt medium. I dessa grupper framkom att många mödrar var benägna att exponera och diskutera sina barn. Sju mödrar från dessa mammagrupper valde sedan att ställa upp på en intervju, vilka kommer presenteras nedan då de i stor grad kommer att refereras till i kommande analys. Av etiska skäl nämns respondenterna vid pseudonym.

Alice, 30 – Har tre barn. En son på fem år, en dotter på tre och en son på 6 månader. Alice använder sig mest av Facebook och Instagram som sociala medieplattformar.

Maja, 32 – Har två barn. Ett barn på tre år samt ett på åtta månader. Maja använder sig mest av Facebook som social medieplattform och delvis Instagram, men inte i lika hög utsträckning

Elsa, 27 – Har två barn, vilka är fyra respektive två år gamla. Elsa använder sig av både Facebook och Instagram som sociala medieplattformar.

Olivia, 25 – Har två barn, vilka är fyra år respektive sju månader gamla. Olivia använder sig mest av Instagram som social medieplattform men hon florerar även lite på Facebook.

Julia, 27 – Har en dotter på åtta månader och använder sig mest av Facebook och Instagram som sociala medieplattformar, även snapchat används men inte lika frekvent.

Ebba, 28 – Har en son på tre år och använder sig mest av Facebook och Instagram som sociala medieplattformar, även snapchat används men inte lika frekvent då hon nyss skaffat det.

Wilma, 38 – Har tre barn. Barnen är sju och fyra år gamla samt en på åtta månader. Wilma använder sig mest av Facebook och Instagram som sociala medieplattformar. Hon använder även en privat blogg relativt frekvent.

6.4 Vetenskapsteoretisk utgångspunkt

Denna studie har sin utgångspunkt ur en hermeneutisk vetenskapssyn vilket innebär att de intervjuer som genomförs bygger på tolkningar från respondenternas svar. Detta bidrar till ett bredare perspektiv då tolkningar angående respondenternas svar kan kopplas till samhällsliga aspekter. Den hermeneutiska tolkningens syfte är till för att skapa giltiga och gemensamma förståelser av olika texters mening (Kvale 1997:49). Allting som uttrycker och symboliserar något har någon form av mening som kan förstås och tolkas utifrån samhällets och kulturens alla koder. Kommunikationen är en nyckel då den förutsätter dessa koder (Ekström & Larsson, 2010: 15). I studien har ett hermeneutiskt synsätt tillämpats då syftet är att på ett djupare plan förstå varför mödrar väljer att exponera sina barn på olika sociala medieplattformar. Vi anser att det hermeneutiska synsättet är mest fördelaktigt till denna studie då det hjälper oss att besvara det syfte och de frågeställningar där vi har som avsikt att tolka och förstå meningen i de berättelser respondenterna ger oss. Hermeneutikens vetenskapssyn hjälper oss med detta då kunskap ses som något tolkningsbart och socialt konstruerat (Ekström & Larsson, 2010: 15–17). Ekström och Larsson (2010:16) menar att meningen inte kan observeras utan måste tolkas och förstås. Tolkningen och kunskapen inom ett hermeneutiskt synsätt är under en ständig förnyelseprocess, denna process benämns som den hermeneutiska cirkeln (Kvale, 1997: 50). Det centrala i den hermeneutiska cirkeln är att en reflektion av en tolkning omtolkas, denna omtolkning kräver därefter också en reflektion. Det här är en oupphörlig process, *Tolkning à Reflektion à Tolkning*. Att återtolka sin tolkning är en central del inom hermeneutiken då varje omtolkning skapar en djupare förståelse av empirin.

När vi som forskare ska angripa den insamlade empirin kommer det göras med en förförståelse. Det går inte att förstå och söka mening efter något om det inte finns en förförståelse (Ekström & Larsson, 2010: 16). Den förförståelse vi har skapat kring ämnet

genom våra teoretiska perspektiv och den tidigare forskning som gjorts har därför spelat en avgörande roll vid angripandet av materialet. De texter som tolkas hade blivit obegripliga annars. Det här visar att tolkningen är en aktiv process där forskaren är en del av kunskapsskapande. I och med detta har ifrågasättande kring om inte den vetenskapliga forskningen blir subjektiv eftersom det är en forskare med förförståelse kring ämnet som tolkar och skapar mening. Då vi från början var medvetna om vilken riktning denna studie skulle ta, kan detta ha påverkat de tolkningar vi har gjort. Ekström och Larsson (ibid.) menar dock att det går närma sig ett objektivt förhållningssätt men endast om forskaren är väl medveten om sin livsvärld och relation till ämnet. Detta anser vi att vi har gjort. Eftersom forskaren utifrån en förförståelse alltid tolkar världen är alla tolkningar inte alltid lika sanna, detta innebär att ingen tolkning är mer korrekt än den andra (ibid.). För att närma sig en text förutsättningslöst bör forskaren alltid vara transparent och kritisk mot sin egna livsvärld i förhållande till den empiri som studeras (Ekström & Larsson, 2010: 17). Därför har vi under hela processen försöka påminna oss själva om att vi faktiskt inte är föräldrar. Trots att vi har sett mönster i intervjuerna som vi inte har kunnat relatera till så har vi varit tvungna att bortse från detta.

6.5 Genomförande och intervjuanalys

En central del i den kvalitativa forskningsintervjun handlar om att sätta en ram kring intervjun (Kvale 1997:120). Detta har gjorts med den intervjuguide som vi använde vid samtalen med respondenterna. Den intervjuguide som tidigare nämndes tematiserades främst utefter våra frågeställningar samt de teoretiska perspektiv som kommer att användas i denna studie. Tematiseringen av frågorna lade stort fokus vid främst självpresentation och identitet. För att ta hänsyn till det mellanmännsliga förhållande som skapas i intervjun, så att respondenten känner sig trygg och motiverad att prata om sin livsvärld, anpassades intervjufrågorna utifrån det som Kvale (1997: 121–122) benämner som en dynamisk synvinkel. Det är fördelaktigt om det finns ett bra förhållande mellan studiens tematiska forskningsfrågor och de dynamiska intervjufrågorna. Om frågorna är för akademiska och abstrakta skapas inte ett bra och naturligt samtalsflöde i intervjun. Det är något som tvingar respondenterna att vara mer formella, vilket minskar chansen att erhålla spontana och rika beskrivningar av deras livsvärld (Kvale, 1997: 123).

De intervjufrågor som användes i denna studie formades genom att de skulle vara enkla och relativt korta för att det skulle vara enkelt för respondenten att uppfatta och

besvara frågan. Den struktur intervjuguiden bygger på är uppdelade i två delar. Den första delen innehöll direkta och inledande frågor såsom ”hur ser dina medievanor ut?” och ”vad är du mest intresserad av att titta på i dina sociala medier”. Tanken med detta var att respondenten skulle känna sig trygg med intervjusituationen. Den andra delen av frågor utgjordes av mer specificerade och spekulativa frågor där vi ville att respondenten skulle fundera på en djupare nivå. Exempel på sådana frågor var: ”Om du får tänka på ett djupare plan, var tror du att dina bilder förmedlar” och ”Hur tror du att synen på föräldraskap har förändrats i takt med sociala mediers framväxt”¹. Till detta tillkom uppföljningsfrågor på respondentens svar där det var viktigt för oss som intervjuare att lyssna noga.

Uppföljningsfrågorna är centrala för kommande analys då de klargjorde och förtydligade respondentens svar vilket gav ett mer tillförlitligt intryck (Kvale, 1997: 125). Framför allt är det viktigt eftersom att studien bygger på ett hermeneutiskt synsätt där lyssnandet leder till möjligheter för nya tolkningar inom den hermetiska cirkeln (Kvale, 1997: 126). För att kunna tolka respondentens svar spelade vi in intervjun på våra mobiltelefoner, vilket i sin tur underlättade transkriberingen som har legat till grund för vårt material.

Den analysmetod som kommer tillämpas i denna studie benämner Kvale (1997) som meningstolkning. Meningstolkning utgår från att uttolkaren förflyttar sig utöver det direkt sagda för att djupare tolka det som inte tydligt framträder ur intervjun. Vi som uttolkare har som åsikt att meningen ligger i det dolda och osagda och därmed är det vår uppgift att utveckla strukturer och relationer som inte syns i texten. För att nå detta krävs det att tolkaren placerar sig kritiskt och med viss distans till det som sägs för att i någon mån kunna rekontextualisera en bestämd situation i intervjun (Kvale, 1997: 182). För att underlätta utvecklandet av dessa strukturer hade vi redan innan intervjun bestämt vilka teoretiska perspektiv som studien skulle förhålla sig till.

6.6 Etiska överväganden

Genomförandet av intervjuer medför enligt Kvale (1997:107) ett visst ansvar för oss som forskare. Eftersom de respondenter som ställer upp ska känna sig trygga och bekväma med att dennes privatliv inte kränks ingår vi ett informerat samtycke med dem. Det vill säga att respondenterna blev informerade om vad studien handlar om, dess generella syfte, vilka

¹ Hela intervjuguiden finns som bilaga

risker som kan tillkomma med ett deltagande samt att de deltar i studien på frivillig basis. Det innebär att de har rätt att dra sig ur närhelst de vill (ibid.). Våra respondenter blev informerade om att de fanns vissa frågor som kunde uppfattas som väldigt nära och personliga, vilket innebar att de gavs alternativet att inte svara om de inte ville. Då intervjuerna spelades in var det väsentligt att berätta det för respondenten och få ett godkännande gällande att inspelningen ägde rum. Av den orsak informerades respondenterna även om att inspelningen endast skulle användas i forskningssyfte. Då respondenternas namn är irrelevanta för denna studie talade vi även om att de skulle betecknas under pseudonym. Det var också ett sätt för oss att tydliggöra för respondenten att hans privatliv förblir skyddat (Kvale, 1997: 109)

Att intervjuerna i hög utsträckning skedde på offentliga platser medförde att andra personer på platsen, som inte var medvetna om intervjun, påverkades. Även dessa personers samtal har spelats in och vid noggrann lyssning går det att höra delar av vad som sägs. Detta är något som upptäcktes i efterhand och det var inget vi hade som intention att göra. Men då individernas identitet inte påverkas eller skadas har vi valt att bortse från detta. Personerna är okända för oss och ljudinspelningen har endast avlyssnats av oss forskare, vilket innebär att deras samtal inte har tagits i beaktning i transkriberingen och förblir därför bakgrundsljud. Därför är det godtagbart även om det hade varit bättre att fråga personerna närmast intill.

6.7 Studiens validitet och reliabilitet

I det här kapitlet har vi argumenterat för vilken metod, vilket urval av material och vilken analys studien har förhållit sig kring för att ge svar på syftet och frågeställningarna. Men i vilken grad anses studien vara giltig? Validiteten åsyftar i viss mån till om det som studeras i studien verkligen är det som sagts ska studeras (Wibeck, 2010: 144). Det vill säga att syftet *att undersöka varför föräldrar exponerar sina barn i sociala medier* uppfylls och ges svar på. Vi är väl medvetna om att vi ämnar studera föräldrar, men av olika anledningar har vårt urval utgjorts av mödrar. Detta kan ha medfört konsekvenser för analysen, då fäder hade kunnat bidra till andra perspektiv. Då tidigare forskning har påvisat att mödrar publicerar fler bilder på sina barn än vad fäder gör, anser vi vår studie vara giltig. Den metod som används har grundat sig på kvalitativa intervjuer för att nå en djupare insikt och för att kunna svara på syftet. Kvale (1997: 218) menar att en studies validitet också är beroende av

forskarens hantverksskicklighet med ett ständigt kontrollerande, ifrågasättande och teoretiskt tolkande av upptäckterna i undersökningen. Detta medför att forskarens trovärdighet grundar sig i hans erfarenheter kring tidigare forskning. Relevant att påpeka är att en kvalitativ forskning kräver en erfaren forskare för att ställa rätt frågor och kritiskt kunna granska det material som utbringats. Vi som har utfört denna studie har inga större erfarenheter av kvalitativ forskning sen tidigare vilket påverkar vår hantverksskicklighet. För att vår studie ska anses vara giltig har vi istället förlitat oss till den forskning som tidigare gjorts kring ämnet samt olika teoretiska perspektiv. I och med detta anser vi att studien uppnår en hög validitet.

Viktigt att påpeka är att ingen av oss som har utfört denna studie har barn och på det viset inte exponerar barn i sociala medier. Detta har medfört att de resultat vi har kommit fram till har påverkats av våra perspektiv. Däremot har vi kunnat närma oss vår empiri utifrån ett neutralt förhållningssätt och vi har inte som avseende att rikta studien åt något specifikt håll. Detta bidrar också till att studien är giltig. Wibeck (2010:142) påpekar att bland annat miljö och fysisk plats är något som påverkar studiens kvalitet. Många av intervjuerna utfördes på offentliga platser där miljön kunde uppfattas som bullrig vilket kan ha bidragit till en känsla av stress för respondenten trots att det var denne själv som valde platsen för intervjun. På grund av dessa ljud var det emellanåt svårt att höra vad som sades i ljudupptagningarna, vilket försvårade transkriberingen. Majoriteten av respondenterna hade med sig sina barn till intervjun de i sin tur fick mycket uppmärksamhet av både oss och modern. Detta ledde till att respondentens fokus ibland flyttades från frågorna till barnen, vilket också kan ha påverkat hur respondenten svarade. Både den bullriga miljön och uppmärksamheten som riktades på barnen kan ha försämrat kvalitén i de svar som respondenten gav. Detta är något som vi har haft i åtanke vid utförandet av analysen.

Det reliabilitetsproblem som möjligen skulle kunna kopplas till denna studie är till att vi under intervjuens gång omedvetet ställde ledande frågor. Detta kan enligt Kvale (1997: 145 & 213) oavsiktligt påverkat och format respondentens svar. Respondenten kan utifrån de frågor som ställdes ha förstått vad studiens underliggande mening var och därmed anpassade sina svar efter det. Om respondenten förstått detta kan hen också ha haft svårt att rannsaka sig själv som förälder och därmed format sina svar till fördel för sig själv.

7. Analys

Detta avsnitt kommer att innefatta en fördjupning av de intervjuer som genomförts i denna studie. För att kunna utföra denna analys på bästa sätt kommer vi att förhålla oss till den tidigare forskning som gjorts men även de teoretiska perspektiv som vi har valt att utgå från.

7.1 Vad händer med bilderna när det finns förebilder inblandade?

Brosch (2016:232–233) hävdar som tidigare nämnt i sin artikel ”When the child is born into the internet” att Facebook har gett upphov till ett nytt socialt beteende. Exempelvis menar hon att de erfarenheter som erhålls av ett föräldraskap nu kan delas digitalt i våra sociala medier. Brosch påpekar även att föräldrars delande kan ge en ökad känsla av självförverkligande och socialt godkännande. Detta kan enligt henne bidra till att de bilder som föräldrarna delar på sina barn kan vara ett resultat av att de vill jämföra sig med andra föräldrar. I de intervjuer som utförts har samtliga av respondenterna på något sätt uttryckt att de finner en trygghet i att följa föräldrar som lägger upp bilder på sina barn i sociala medier. Ett exempel på detta framkom när vi frågade en av våra respondenter varför barnbilder på sociala medier intresserar henne.

Men det är liksom att man relaterar till att en själv har barn och att man ser hur andra har det och hur det så här, ja asså jag vet inte det är kul att följa andra och se deras liv, inte bara för att jämföra utan att man kan relatera som sagt (Julia)

Julia anser i citatet ovan att de bilder på barn som florerar i sociala medier bidrar till en känsla av samhörighet då hon får en inblick i andra barnfamiljers liv. Hon säger också att det är kul men inte bara för att jämföra. I detta citat är Julia alltså noga med att poängtera att anledningen till att hon följer andra konton på sociala medier, innehållande bilder på barn, inte endast bidrar till jämförelser av hennes och andras liv utan också en känsla av samhörighet. Dock säger hon ”inte bara för att jämföra” vilket innebär att hon faktiskt jämför sig med andra, men bilderna har även andra syften enligt henne själv. Detta kan alltså kopplas till Brosch artikel där hon diskuterar att det delande av bilder som sker

mellan föräldrar kan vara ett resultat av att föräldrar vill jämföra sig med varandra. I relation till detta diskuterar Jenkins det som han kallar för interaktionsordningen. Det är lika viktigt vad andra tycker om oss, som vad vi tycker om oss själva. Det inte räcker för en individ att upprätthålla en identitet, utan den måste även bli bekräftad eller obekräftad med de som individerna interagerar med. Identitet är aldrig ensidig (Jenkins 2004:19). Enligt detta tolkas alltså att en identitet inte kan uppstå eller leva om det inte finns någon som antingen sympatiserar med den eller är emot den. Enligt detta skapar Julia en viss del av sin identitet genom att titta på bilder av andra barn, där hon antingen kan uppskatta och identifiera sig med det som bilden förmedlar, eller så kan hon i motsats till detta även ogilla det som bilden förmedlar vilket också enligt Jenkins teori kan bidra till någon form av identitetsskapande.

För att ta reda på huruvida våra respondenter jämför sig med andra mödrar på sociala medier frågade vi även om det fanns någon eller några personer som de såg upp till och inspirerades av på de sociala medieplattformarna.

Nja asså jag tycker liksom att Camilla Läckberg är ganska ball och Katrin, vad heter hon Katrin Zytomierska. Dom är så jävla utflippade dom två. Och är så här i dont give a fuck mentalitet. Det tycker jag är ballt för det är så här himla mycket... så man ska tycka och tänka om vad folk gör och pysslar med [...] men dom bara kör liksom. Det tycker jag är rätt kul att man ändå köra sitt eget race och speciellt kändisar eller vad man ska säga. Att dom vågar liksom vara lite out there med sina bilder. Dom är lite coola. (Ebba)

I citatet ovan menar alltså Ebba att hon mer eller mindre ser upp till två kända personer, Katrin Zytomierska och Camilla Läckberg. De båda är mödrar som i sociala medier är väldigt tydliga med vad de tycker om moderskapet, och vad det innebär för dem. Ebba menar att det finns så mycket åsikter mödrar emellan, där individer hela tiden måste ha en åsikt om varandra. Men enligt Ebba ignorerar Läckberg och Zytomierska de åsikter som folk har om dem, vilket hon tycker är coolt. Även detta citat pekar enligt oss mot de tankar som Brosch (2016) har angående att föräldrar lägger upp bilder för att jämföra sig med varandra. Brosch poängterar också som tidigare nämnt att bland annat Facebook leder till en ökad transparens vilket sedermera innebär att föräldraskap har blivit en erfarenhet som

kan delas digitalt. Detta argument går även att applicera på Ebbas ovan nämnda citat då Zytomierska och Läckberg delar sitt föräldraskap digitalt. Det innebär att Ebba och andra kan ta del av det som delas, och välja att antingen identifiera sig med det eller inte. I detta fall inspireras Ebba av dessa två kända personer, vilket även vid första anblick kan bidra till en tro om att det avspeglar sig i de bilder hon lägger ut. Vi frågar henne om hon ser någon skillnad på hennes föräldraskap offline kontra den hon är online.

Näe, jag är lika flippad på och av faktiskt på och av om jag ska vara ärlig. Det är kanske de mest urflippade bilderna som är på instagram. Asså för att man har så jävla kul i stunden liksom.

Eh.. men det är ingenting som skiljer mig i mitt föräldraskap, alltså såhär nu ska jag visa upp en annan bild här. (Ebba)

I det första citatet av Ebba menar hon att Camilla Läckberg och Katrin Zytomierska är ”flippade” på sina sociala medier, även när det gäller bilderna på barnen. I det andra citatet går det att utläsa att de bilder som Ebba själv publicerar är av samma karaktär, vilket skulle kunna tolkas som att hon vill efterlikna de förebilder hon har. Goffman (2004:75) diskuterar i förhållande till självrepresentation en term vilken han benämner som teamframträdanden. Detta är en term som kan liknas vid att en grupp individer samarbetar för att påvisa en viss rutin. Goffman hävdar vidare att ett samarbete mellan exempelvis två personer även kan uppfattas som att de båda ägnar sig åt sina specifika framträdanden. Dessa specifika framträdanden skulle även kunna studeras som dolda samförstånd (ibid.). Det finns ett samband mellan den inspiration som Ebba hämtar från Läckberg och Zytomierska sätt att publicera bilder och hennes eget sätt att förklara hur hon publicerar bilder på sociala medier, då hon menar att hon är ”lika flippad på och av”. Detta går att koppla till Goffmans definition av teamroller. Som Goffman hävdar så handlar detta om att samarbeta för att påvisa en viss rutin. Vi menar härmed att Ebba genom de bilder som hon påstår sig publicera vill påvisa den rutin som Läckberg och Zytomierska står för att således tillhöra deras så kallade team.

Goffman (2004:76) diskuterar i relation till detta att en agerande kan bli lurad av sitt eget uppträdande och på fullaste allvar tro på att det uttrycket som hen utsänder är det enda sanna. Konsekvensen blir till följd av detta att den agerande blir sin egen publik, då hen agerar och observerar sitt agerande på en och samma gång. Detta medför att den

uppträdande individen anpassar sig efter de normer som hen förväntas upprätthålla i vissa specifika sammanhang (ibid.). Detta bidrar till en uppfattning om att Ebba har blivit vilseledd av sitt eget uppträdande. Därför att hon är fixerad vid en tanke om att tillhöra det ”team” vars sätt hon anser är det rätta att publicera bilder på, trots att det inte alltid är sådana bilder hon faktiskt publicerar. Vi frågade Ebba vad det är för typ av bilder som hon publicerar på sitt barn i sociala medier, och fick följande till svar: ”[...] Men det är mycket så här vad gör vi nu bilder liksom. Ehb aa men det är mycket det är så här när vi är ute och reser. Ebum när han håller på med sina tåg och så [...]”. Här beskriver Ebba alltså att de bilder hon lägger ut kan innehålla speglingar av när hennes barn leker eller när familjen är ute och reser. Detta citat motsätter sig det som Ebba tidigare sagt om att hennes bilder är ”utflippade”, då det inte finns något i detta citat som faktiskt signalerar att bilderna skulle kunna upplevas som just detta. I det som presenterats ovan går det att urskilja motsättningar i Ebbas sätt att tänka kring hur hon publicerar bilder på sitt barn i sociala medier. Ett sådant mönster återfinns även i samtalet med våra andra respondenter då vi frågar om de har några förebilder när det kommer till föräldrar på sociala medier.

Ja asså där e ju min Elaine Eksvärd, det är min favorit retoriker by far. Jag ser upp till henne för hon håller starkt på barnens integritet. Det finns bara vissa fall då hon till exempel gick ut med sin dotters diagnos och då fick man se personen i fråga men annars så vill hon inte [...] (Julia)

I citatet ovan utläses att Julia ser upp till den kända retorikern Elaine Eksvärd då hon är en individ som värnar om barns integritet och i samråd med det så är hon restriktiv med hur mycket bilder hon publicerar på sina egna barn. Julia menar att en av de få gångerna som Elaine har publicerat bilder exempelvis är när hon ville uppmärksamma sin dotters diagnos. Vi frågade också Julia i relation till detta vad hon tyckte om konton på sociala medier som innehåller mycket bilder på barn.

ja asså jag kan tycka det är lite jag vill inte lägga ut för mycket på min dotter, jag lägger ut bilder på henne men då är det inte hela tiden. Jag kan känna det kan bli lite mycket med dem som lägger ut 10 bilder på en dag [...] (Julia)

Här menar Julia att hon lägger ut bilder på sin dotter, men inte så många som tio stycken på en dag, då hon tycker att det är för mycket. Återigen finns det en koppling till Goffmans (2004:75–76) syn på teamroller, då det är tydligt att Julia vill tillhöra det restriktiva team som Elaine Eksvärd står för, trots att de inte fysiskt befinner sig på samma plats. Vi frågade även Julia hur mycket hon själv uppskattar att hon exponerar sina barn i sociala medier och fick följande till svar ” [...] *en gång per dag, i säg ett snitt. Så en gång om dagen om ens det, kanske mer två till tre gånger i veckan [...]*”. Enligt citatet går det att utläsa att Julia i snitt lägger ut två till sju bilder på sitt barn per vecka, då hon pendlar mellan att uppskatta publiceringen från en gång om dagen till två till tre gånger i veckan. Här är det tydligt att Julia enligt Goffmans teorier har blivit vilseledd av sitt agerande, då hon upplever att hennes tankar om integritet är det enda sanna. Dock är sanningen att Julia inte riktigt lever som hon lär, då vi anser att skillnaden mellan hur mycket Elaine Eksvärd, enligt Julia, publicerar på sina barn gentemot den mängd bilder Julia publicerar bilder på sitt barn är ganska stor.

Hur kan det bli såhär? Goffman menar att en individs agerande i den främre regionen kan tolkas som ett tillvägagångssätt för att påvisa att hens agerande i regionen upprätthåller vissa rådande normer. Vidare hävdar han att dessa normer kan kategoriseras i två olika grupper varav en benämns som anständighetsnormer. Fokus ligger här på att den agerande anammar det anständiga beteende som förväntas inom den region och kontext som hen befinner sig i (Goffman 2004:98). Denna diskussion är går att koppla till det motsägelsefulla beteende som våra respondenter uppvisar. Detta då vi tror att trots att de vill likna sina förebilder så faller de tillbaka i det normativa beteende som förväntas av dem i den specifika inramningen, det vill säga de sociala medierna. Detta kan också återkopplas till Jenkins (2004:19–20) diskussion angående interaktionsordningen. Trots att våra respondenter kan identifiera sig med sina förebilder så är det inte tillräckligt för att de ska framföra det beteendet i den främre regionen. Anledningen till det kan vara att de inte tror att de ska bli bekräftade av de andra individerna som de interagerar med i den främre regionen.

Det normativa beteende som våra respondenter faller tillbaka i skulle kunna ha sin grund i den modersidentitet som Woodward (1997:240) nämner, att moderskapet förstås genom kulturella representationer som exempelvis kännetecknar en bra eller dålig modersuppfostran. Vi menar att det finns en stark kultur kring hur man ska vara som moder. I linje med detta tror vi att det är lättare att för en moder att återvända till den

grupp, och därmed kultur, som tillhör de som representerar ett "normativt" modersideal än att vara en del av den grupp som representerar nya sätt att tänka på, och därmed möjligen också strider mot ett rådande modersideal. Att stanna i den så kallade "rätta" kulturen innebär också att chansen är större att bli bekräftade av de andra individerna som de interagerar med i den främre regionen. Detta kan alltså ligga till grund för våra respondenters beteende.

7.2 Motståndets föräldrar?

En tydlig trend som framkommer i våra respondenters svar handlar om att de motsätter sig det perfekta livet. Alice säger till exempel " [...] jag vill inspirera till att inspirera på det där sättet att allting inte är perfekt" när vi frågar om hon försöker inspirera andra med de bilder hon publicerar på sina barn. Det är inte bara Alice som nämner det "perfekta" utan det är något som återkommer åtminstone en gång under varje intervju. Vad respondenterna menar med vad som är perfekt är tämligen oklart och individuellt. Istället menar respondenterna att de bilder som läggs ut ska förmedla någon form av kaos som de anser inte är tillrättalagt, utan det är den verkliga vardagen. Ett exempel på detta kan vi se nedan.

Jaha nu har Alma då, min äldsta dotter, nu kladdade hon ner haha
fönstret med leverpastej liksom, för det gjorde hon
häromdagen. Det kan va bilder som... det blir liksom, det blir
aldrig det här snuttisnutt och perfekt utan det är nån humor
eller nån aktivitet (Maja)

Maja menar ovan att den bild som hon lade ut på Facebook, när hennes dotter kletar leverpastej på fönster, förmedlar ett slags motstånd mot det hon menar är det perfekta. Även Alice påpekar att hon publicerar liknande bilder på sina sociala medier, "Jag tycker det är roligt att visa liksom hur kaos det är egentligen". Det finns kopplingar mellan föräldrarnas vilja att publicera och visa upp bilder med tydligt vardagligt "kaos" och Castells (2000:22) teori om motståndsidealitet. Kopplar vi Castells teori till vad respondenterna säger är det tydligt att de skapat någon form av kollektiv opposition mot det som de anser är det perfekta och tillrättalagda i bilder på sociala medier. Det som Castells nämner som ett outhärdligt förtryck skiljer sig från individ till individ. Det är därför för oss svårt att uppfatta i vilken

utsträckning respondenterna känner sig förtryckta. I den kollektiva gemenskap respondenterna befinner sig i är det viktigt att motsätta sig det perfekta. Därför vill de exponera sina barn med ett uttryck som speglar vardagligt kaos exempelvis som bilden som ovan beskrevs enligt Maja. Vi har dock funnit vissa tendenser som visar att våra respondenter talar emot sig själva.

Jag tar ju inte bilder om barnen är arga eller sura å så som de kan vara. Det vill inte jag ha ut på nätet för barnens skull men då är kanske risken att det som jag vill motverka, den här perfekta ytan, det som faktiskt är det jag demonstrerar [...]

(Wilma)

Ur det Wilma säger går det att explicit se att hon vill motverka det perfekta. Men som hon säger verkar det som att den perfekta ytan ändå demonstreras i och med att hon inte vill lägga upp bilder på barnen när de exempelvis är arga. Även Olivia påpekar också att det ändå är viktigt hur bilderna ser ut.

Asså egentligen är det för att jag vill att bilderna ska bli så fina som möjligt om man tänker ljusmässigt. Och ibland kan det va väldigt fint när man har en liten så, jamen man har en liten filt under eller sådär. Så det är ju mycket för att bilderna ska bli så fina som möjligt (Olivia)

Det blir motsägelsefullt i det som respondenterna uttrycker. Samtidigt som de inte vill visa det perfekta med de bilder som de publicerar så är det trots allt essentiellt att bilderna ska vara fina. Respondenterna väljer också aktivt, som Wilma säger, att inte lägga ut bilder som förmedlar ett argt barn. Det är många av respondenterna som säger till oss att de vill förmedla en bild där barnet är glatt, knasigt och springer omkring i en park och leker till exempel. Vid närmare observation av det här, kan vi fråga oss om de bilder som respondenterna publicerar inte också kan ses som det ”perfekta livet”. Om det endast är bilder på glada barn representerar det en yta där allting är bra. Trots att respondenterna ibland säger att de vill visa ett kaos är det sällan den allvarliga och verkliga framtoningen som representeras. Likt det som Maja säger i citatet ovan ska bilderna ofta vara

humoristiska. Hur väl lyckas det motstånd mot det perfekta som respondenterna vill uppnå?

Tolkar vi respondenternas motsägelsefulla uttryck utifrån Goffmans (2004:26) teori så skulle det betyda att de klätt sig i en mask som speglar den person som de vill vara. Respondenterna tror att den masken är deras sanna jag då det är synonymt med den personlighet och egenskaper som eftersträvas. När Goffman talar om idealiseringen menar han att för att nå upp till den idealnorm som individen vill efterlikna måste hen dölja beteenden och handlingar som inte tillhör normen. Här menar Goffman (2004:44) även att många individer ägnar stor del av sina framträdande åt att dölja det som inte passar in på idealet. Det kan vara en av anledningarna till att individen framställer sig och tror att de är bättre än vad de i realiteten är (Goffman 2004:39). Kopplat till studien går det att dra en parallell mellan Goffmans teori till det som respondenterna uttrycker i och med att de tydligt påpekar att de inte vill visa det perfekta på deras barnbilder. Å andra sidan ska bilderna vara fina och visa glädje samt humor, vilket vi tolkar att de försökt dölja i och med att de påpekar att de inte vill visa det perfekta. Ur alla intervjuer som genomförts är det bara Wilma som faktiskt ifrågasätter de bilder som hon publicerar och att det kan motverka det ideal som hon vill uppnå.

Om jag ska lägga ut något på facebook och instagram så sitter jag faktiskt ner och tänker igenom vad ska jag skriva liksom, hur ska bilden va, så det blir ju mycket mer genomtänkt. Och då också lite fake liksom så det är väldigt motsägelsefullt vad jag sa att jag vill visa den här kaotiska härliga miljön så sitter jag och redigerar och redigerar (Wilma)

Även om Wilma vet att bilderna hon publicerar på sina barn är motsägelsefulla gentemot motståndet kring den perfekta verkligheten så finns det inget i hennes uttalanden som tyder på att hon kommer förändra sitt sätt att publicera bilder på sina barn. Tvärt emot uppskattar Wilma att förmedla denna förvrängda bild av verkligheten då hon innan publikation sätter sig ner och väl genomtänkt går igenom vad som ska sägas med och om bilden. Tillika sitter hon och redigerar bilderna så att de blir precis som hon vill ha det. Wilma nämner också att *"det som jag uttrycker ut på facebook och instagram är mycket genomtänkt, så genomtänkt är jag inte i verkligheten"*. Eftersom att bilderna är så väl genomtänkta kan vi anta att det är viktigt för

Wilma hur de framställs och detta kopplar vi till självpresentation. Vi gör denna tolkning utifrån Trubs artikel där hon säger att en splittring av jaget kan leda till att ens online och offline ”jag” ser olika ut. Detta liknas vid det som Wilma uttrycker, att hon inte är lika genomtänkt i verkligheten som hon är online. Trub (2016:78) menar att framväxten av sociala medier ligger till grund för splittringen då det har blivit allt viktigare att skaffa sig det perfekta jaget. Därmed drar Trub samma paralleller som Goffman (2004) då han menar att vi har valt att anta en defensiv roll i våra relationer för att dölja eller skydda den egna självpresentationen. Detta är en av anledningarna till att respondenterna väljer att påpeka att de vill göra ett motstånd mot den rådande normen som handlar om att visa det perfekta. Påpekandet att de vill göra ett motstånd blir som deras skydd av självpresentationen. Det går då att tolka att de bilder som respondenterna exponerar på sina barn kan tolkas som att det inte bara i första hand handlar om motståndet mot det perfekta utan som en självpresentation. Detta är en del i respondenternas ”jakt” i att skaffa det perfekta ”jag” som Trub (2016) diskuterar. Respondenterna har då samma mål som de föräldrar som de anklagar för att endast visa det perfekta, det vill säga uppnå den ideala självbilden. Respondenterna har bara en annan approach till idealjaget, där de vill visa en sida där de inte alls uppfattas som perfekta utan tvärtom. Det visas när vi tolkar Goffman (2004:25) att respondenterna i detta fall vilseleds av sina egna uppträdanden. Respondenten tror uppriktigt att de bilder och den approach som hen framfört speglar verkligheten och det enda sanna. Som Goffman (ibid.) menar utnyttjar individen detta för att övertyga sin egen publik så att de också ska uppfatta att de uppträdanden som hen gör är sanna. Ett tydligt exempel på detta uttryckte Elsa, då vi frågade om hon känner igen sig i att man jämför sig med andra föräldrar och att exponeringen av barnen blir viktig för visa sina ståndpunkter och sin identitet:

[...] och jag vet att dom valen jag gör är genomtänkta, jag tycker att jag gör rätt så som man borde göra. Så att jag ser ju sällan nån annan och tänker, men gud jag önskar jag vore lika bra som du. Asså eller det här perfekta livet, tänk om man hade det så. Så tänker jag aldrig [...] jag tycker att jag är bättre än alla andra (Elsa)

Det Elsa säger liknar Wilmas uttalande ovan om att de val som görs är väl genomtänkta. Det demonstrerar att respondenterna har någon form av tanke på vad de vill säga med exponeringen av deras barn på sociala medier. Utifrån citatet ovan nämner återigen en respondent att det perfekta livet inte är något som eftersträvas. Elsa menar att hon gör det som alla "borde göra" och att det är det "rätta". Här visar respondenten att de val hon gör speglar det ideal som hon lever upp till. Vi tolkar det som att Elsa lever det perfekta livet utifrån sin egen synvinkel och tycker därför att alla borde leva efter detta, trots att hon explicit säger att hon aldrig skulle kunna leva ett perfekt liv. Återigen vill vi påpeka att det som enligt respondenterna uppfattas som det perfekta livet är individuellt, och tämligen oklart för oss. Utifrån Goffman (2004:25) är det tydlig, enligt det Elsa säger, att hon tror att hennes sätt att exponera sina barn på sociala medier är det riktiga. Det är så alla föräldrar "bör göra" och genom sitt sätt att exponera barn vill hon övertyga sin följarkrets att inse att det är det rätta att göra. Det är något som kan stärka Elsas främre region och självpresentation där hennes uppträdande är ett försök att, som Goffman (2004:97–98) också nämner, bibehålla och ge uttryck för den norm som hon vill förmedla. Det är inte bara Elsa, utan vi kan se detta hos alla respondenter men inte lika explicit. Istället kan vi se detta i, som påpekades tidigare, att respondenterna uttryckt tydligt att de motsätter sig det perfekta och implicit menar att deras sätt att exponera bilder är det bättre.

För att återkoppla till det som nämns ovan, tolkas att respondenternas motsättning av det de menar är en rådande norm, att föräldrar exponerar sina barn genom tillrättalagda bilder för att inte visa det "dåliga", är aningen motsägelsefull. Vi menar att eftersom respondenterna påpekar att de inte publicerar alla bilder, till exempel där barnen är arga, och redigerar bilderna för att få dem finare, så är det också en form av det perfekta och den tillrättalagda vardagen. Istället är respondenternas motsättning mot det perfekta en fasad för att de i grunden förmedlar liknande bilder som de föräldrars ideal de vill motverka. Vi tolkar att respondenternas exponering av bilder på sina barn inte främst bygger på denna motverkan utan på en självpresentation där de vill skapa sig det perfekta livet som Trub (2016:78) äger kommer med de sociala mediernas framväxt. Bilderna, tolkar vi, ska förmedla hur bra föräldrar respondenterna själv tycker att de är. Att till detta anta en approach där respondenten själv och hennes följarkrets övertygas av att bilderna ska göra ett motstånd mot den rådande normen kan klassas som ett strategiskt medvetet eller omedvetet val och gör att bilderna framstår som verkligare. Respondenternas främre region

präglas av att försöka hålla denna approach vid liv för att hennes självpresentation ska gynnas och nå upp till de ideal som eftersträvas.

7.3 Faller mödrarna för grupptricket?

Paul Gilroy (1997:315) ifrågasätter hur individens identitet skapas. Gilroy menar att identitet skapas genom identifikation som är en social process där individen lägger in nya lager som formas genom relationer, konflikter och utanförskap. Utifrån detta kan självidentitet inte ses som ständig utan uppenbarar sig som sköra ögonblick i den dialogiska krets vi har med andra. Vi vill undersöka hur våra respondenters identitet framställs och om det ligger till grund för hur och varför de väljer att exponera sina barn i sociala medier. Vi tycker oss se identitetsskapandet genom en social process, som Gilroy menar, i våra respondenters beteende. Där många av dem intresserar sig av andra föräldrar i sina sociala medier. Detta kan vi se exempel på nedan.

Det som intresserar mig mest är väl just nu andra barn. Nä men det är väl mycket på instagram om man kollar på de flödena som kommer så är det väldigt många gravida och sen är det barn [...]
(Julia)

I citatet ovan utläses att Julia just nu följer sociala mediekonton där många användare är gravida eller redan har barn. När Jenkins (2004:79) beskriver den kollektiva identiteten lägger han fokus på att individerna måste vara relativt lika och ha något specifikt gemensamt. Om en grupp individer inte innehar detta menar Jenkins att det inte går att tala om en kollektiv identitet. För att anses vara en del av den kollektiva identiteten anser Jenkins att individen simultant kan framkalla och se en skillnad från vad man själv är. Att definiera ett medlemskap i den kollektiva identiteten menar Jenkins är samma sak som att sätta gränser för det som individen inte anser sig tillhöra. Att definiera oss själva ger oss också tillfälle att definiera dem andra. Jenkins (2004:81) hävdar att det finns två typer av kollektiv identitet där den första handlar om att individen, som anser sig vara deltagande i ett kollektiv, kan identifiera sig själv. Den andra ger uttryck för att individen inte bryr sig om att vara deltagandet i kollektivets existens. Enligt denna förklaring om vad kollektiv

identitet är går det utifrån citatet utläsa att anledningen till att Julia medvetet följer vissa konton är för att hon vill tillhöra den kollektiva identiteten som medföljer när en individ har eller ska få barn.

Vi ställde en fråga till våra respondenter där vi undrade om det var någon som hade barn av de personer och konton som de följde. En av våra respondenter svarade enligt nedan

Ah, det är det. Det har blivit lite som en krets där man delar sina bilder av barn, nu har mitt barn gjort det här, så följer man varandra och lajkar varandras barnbilder det är lite införstått att det gör man för att vara snäll mot dom andra. Så får man likes tillbaka på sina egna barnbilder (Alice)

Vi tolkar det Alice säger som att det är viktigt för henne att bilder på barn delas i de sociala medierna, där hon tillsammans med andra bildat en form av kollektiv identitet. Alice anser sig dela denna identitet då hon påvisar att hon lägger upp bilder på sitt barn för att andra mödrar också gör det. Detta utmynnar sedan i att de gillar och ger respons på varandras bilder. Även Ebba påpekar implicit att det skapas en identitet kring de som exponerar sina barn, då hon nämner att hennes medieflöden är som två olika världar.

Men det är lite kul det där, för man märker vilka som inte har barn som man bara scrollar och det är som två olika världar. Dom som har inte barn och dom som har barn och det märks också tydligt på vad man lägger upp liksom (Ebba)

Om vi applicerar det respondenterna säger på Jenkins (2004:79) teori, ser vi tydligt att de är väl medvetna om att de är deltagande i kollektivet. Ebba är väldigt tydlig med att det finns en gräns på hennes sociala medier i och med att det finns dem som inte har barn och dem som har barn. Det visas uttryckligt att Ebba känner sig som en del av en gemenskap på de sociala medierna då hon påpekar att ”man märker vilka som inte har barn”. Detta kan liknas vid det som Jenkins diskuterar angående att individen sätter en gräns mot det som hen inte ser sig tillhöra. Hade Ebba inte känt sig delaktig i denna gemenskap, så hade hon möjligen istället påpekat att hon hade märkt alla de som har barn. Detta på grund av att det

skulle sticka ut och inte vara en del av hennes identitet. Återgår vi till det Alice säger så beskriver hon ur sin synvinkel hur den kollektiva identiteten ser ut. Det vill säga att hon som moder delar bilder på sitt barn i en krets där andra mödrar gör likadant. Följaktligen ska varandras bilder gillas genom en obestämd praxis som säger att "det gör man" och enligt Alice gillar man varandras bilder för att vara snäll och för att få gillamarkeringar tillbaka.

Den kollektiva identitet som mödrarna på något sätt kan känna igen sig i kan ligga till grund för att de väljer att exponera sina barn. Enligt Alice så är det en norm i mödrakretsen att publicera bilder på sina barn och det gör de för att alla andra i kretsen gör det. Även Olivia nämner att när andra mödrar i mammagruppen publicerar bilder på sina barn så kan hon ibland få en känsla av att göra detsamma.

Ja det är mest på min offentliga profil men sen så ibland har nån
mamma i mammagruppsgrejen skickat nån bild och då har jag
också gjort det (Olivia)

Ur detta utläses att respondenterna manas att lägga ut bilder när de ser att någon annan moder också gör det. Men lägger respondenterna ut bara för att andra mödrar gör det eller finns det någon annan anledning? Vad vi kan se utifrån intervjuerna är att respondenterna i hög utsträckning inte reflekterar över bilderna de gillar. Återgår vi till det som Alice säger ovan så menar hon att bilderna gillas bara för att vara snäll. Om mödrar är medvetna om att de själva gillar barnbilder för att vara snälla varför exponerar de då bilder på sina egna barn? Det som vi finner intressant är sedan när Alice säger " [...] så får man likes tillbaka på sina egna barnbilder.". Här menar Alice att hon gillar andras bilder bara för att få gillamarkeringar och respons på sina egna bilder. Detta tyder på att Alice söker och vill ha någon form av respons. Gillberg (2014:19) menar att uppmärksamheten i och med sociala mediars framväxt blivit mer betydelsefull genom att individen blir mer benägen att, i sina egna och sina åskådares ögon, berätta och visa vem man som individ är. Bekräftelsen för individen är oerhört central för att kunna bibehålla sin självpresentation och självbild. Gillberg (2014:87) säger att individens självbild blir en funktion av de gillamarkeringar och kommentarer på hens statusuppdateringar. Därmed tolkar vi att våra respondenter, utifrån exponering av deras barnbilder, söker bekräftelse. När vi sedan frågade respondenterna om gillamarkeringar är något som driver dem så överensstämmer svaren till viss del med

varandra, dock är några av respondenterna är oeniga. Vi frågade våra respondenter om den respons de får på sina barnbilder är viktigt. Alice uttrycker: *"Ja, men jo det är klart att det är. Det tror jag att det är för alla"* medan Maja påpekar att det är tvärtom för henne: *"nej, det tycker jag inte"*. Trots att det finns en oenighet bland respondenterna gällande huruvida responsen är viktig för dem eller inte, är de flesta väl medvetna om och påpekar att bilder på barn ger mycket gillamarkeringar.

Det som slår mig är att jag får väldigt, väldigt mycket likes när jag lägger upp bilder på barnen. Det är alltid, asså säkert, jag brukar få kanske 35 likes minst på bilder med barnen. Och sen brukar jag kanske få tio annars (Maja)

Maja tycker alltså att en barnbild genererar många gillamarkeringar medan en "vanlig" bild inte ger samma respons. Även Wilma poängterar att hon får fler gillamarkeringar på sina barnbilder jämfört med andra: *"Om man lägger upp en liten tusensköna så får man kanske tio likes men med en bebis får man kanske 60 likes"*. Detta får oss att vilja undersöka om responsen som mödrarna får på sina bilder faktiskt har en påverkan. Utifrån Goffmans (2004:25–26) teori kring självpresentation, tolkas att föräldrarna återigen vilseleds av sitt eget uppträdande där de tror att de inte styrs av respons. Goffman hävdar också att individen allt som oftast känner ett behov att styra sin publiks uppfattning om den egna främre regionen som framställs. När publikens uppfattning stämmer överens med individens kommer även publiken tro att individens främre region är det som är den äkta bilden. Vi menar, utifrån Goffman, att den respons som respondenterna får blir ett sätt att mäta vilken uppfattning publiken fått och hur "sann" ens framställning är. Fäster de normer och uttryck som individen försöker bibehålla (Goffman 2004:97–98) och visas den bild av vem vi vill vara som individ (Gillberg 2014:19) när vi framställer oss själva för en publik? Responsen kan alltså påverka individerna att exponera sina barn i större utsträckning av vad de säger. Därmed utstrålar respondenterna en falsk självbild där de tror att responsen inte påverkar dem när de exponerar sina barn i sociala medier.

Vi kan se att den kollektiva identitet som respondenterna anser sig tillhöra, är en stor anledning till att de väljer att exponera sina barn. Detta då vi tror att det ses som en norm att publicera bilder på barn i större utsträckning som moder. Det är något som stärker Bartholomews et al. (2012) studie där de kom fram till att antalet uppladdade bilder på

Facebook ökade efter att individerna blivit föräldrar. I och med att ett föräldraskap tillkommer så skapas det en möjlighet, som inte fanns tidigare, att dela med sig av bilder på sina barn. Eftersom respondenterna menar att det finns ett implicit grupptryck att publicera bilder på sina barn ökar antalet bilder efter det att mödrarna känt sig delaktiga i den kollektiva identiteten. Men som även diskuterats ovan är det inte bara den kollektiva identitetens grupptryck som ligger till grund för varför barnbilder exponeras på sociala medier. Det skulle också kunna bero mödrarnas strävan att uppnå och bibehålla en önskad självbild.

7.4 Framträdandet av den bakre regionen

Meyrowitz menar att känslan av en gruppidentitet formas av individens egna känsla av identitet. Sedermera formas individens identitet av vart den befinner sig, men också vem och vilka den omges av. Förändringar i media har bidragit till att strukturen har förändrats även i andra situationer, och en av dem är att individer har ett nytt sätt att se på ”vi” och ”dem”. Det är viktigt att ta hänsyn till vilka som faktiskt delar social information med varandra vid studier av hur nya medier påverkar gruppidentiteter. Vidare diskuterar Meyrowitz att de delade erfarenheter som utmärker en grupp även kan kopplas till det som kallas för den främre och den bakre regionen, samt att en stark gemenskap kan återfinnas hos en grupp individer vars gemensamma nämnare bland annat består av exponeringen av den bakre regionen (Meyrowitz 1985:55).

Bland våra respondenter återfinns det som Meyrowitz diskuterar, nämligen att gruppidentiteter bildas genom exponering av den bakre regionen. Dock anser vi att det är viktigt att börja med att förklara hur en typisk exponering av den bakre regionen skulle kunna se ut för att tydliggöra vad det egentligen kan innebära. Vi frågar en av våra respondenter, Ebba, om hon någonsin publicerat någon bild på sitt barn i sociala medier som kan anses vara privat. ”*Men det finns säkert någon bebisbild på honom när han ligger där och visar rumpan, typ så [...]*”. Det som kan utläsas från citatet är alltså att Ebba förmodligen publicerat någon bild på sitt barn i sociala medier där han är naken. Men i vilken utsträckning hon gör det är oklart, och inte heller Ebba verkar vara helt säker på det då hon menar att det säkert finns nån bild där han visar rumpan. Goffman (2006:102) beskriver som tidigare nämnt att den bakre regionen är den plats där en individ kan lägga av sin mask. Kopplat till detta anser vi att den bild som beskrivs i citatet ovan, enligt Goffman,

skulle tillhöra den bakre regionen och inte den främre. Detta då nakenhet i de flesta fall brukar täckas med kläder när en individ ska uppträda i den främre regionen. I relation till detta beskriver Meyrowitz (1985:4–5) som tidigare nämnt att det beteende som individer har idag tidigare skulle kunna betraktas som olämpligt. En av våra andra respondenter bekräftar också Meyrowitz teorier angående att gruppidentiteter skapas genom exponeringen av den bakre regionen. Vi frågade en av våra respondenter om hon endast lade upp bilder på sitt barn på sina egna sociala medie-profiler eller om hon också lade upp bilder på sitt barn i andra grupper, på exempelvis Facebook.

Till exempel sonen, honom har jag nog lagt rätt mycket bilder på i tygblöjgruppen när han fortfarande använde blöjor i och med att då tar man ju bild på blöjorna. Och då lägger upp typ idag har vi den här fina blöjan, vilken har ni idag?”, såna saker. Så att där i grupperna blir det nog mer än vad jag lägger ut offentligt (Elsa)

I citatet ovan förklarar Elsa hur hon lagt ut bilder på något som kallas för tygblöjgrupper. Tidigare i intervjun har hon talat om att hon inte använder traditionella blöjor till sina barn, utan endast tygblöjor. Med anledning av detta har hon valt att gå med i Facebookgrupper som utgörs av föräldrar vars barn också använder tygblöjor. I citatet ovan går det att utläsa att Elsa lägger ut fler bilder på sina barn i dessa typer av grupper än på sina personliga sociala medie-profiler. Återigen är detta ett tydligt exempel på att bilden visar det som Goffman skulle betrakta som en uppvisning av den bakre regionen. Detta kan kopplas till det som Goffman (2006:110) diskuterar angående hans teori om att det finns en tydlig skiljevägg mellan den bakre och den främre regionen. I förhållande till detta menar han att platser som exempelvis ett sovrum och ett badrum symboliserar de platser som publiken oftast inte släpps in i, och därmed tillhör den bakre regionen. Vi menar i relation till detta att ett barn iklädd endast blöja enligt Goffmans teorier skulle höra hemma på just platser som badrummet eller sovrummet, och i och med det tillhöra den bakre regionen. Meyrowitz (1985:6) menar däremot att den sociala klyftan har minskat i och med elektroniska medier, då människor tidigare var begränsade till särskilda fysiska platser. Citatet ovan stärker denna teori då Elsa förbiser de fysiska gränserna som egentligen finns

och låter medlemmarna i Facebookgruppen få inblick i den bakre regionen av hennes och hennes barns liv.

Ett annat exempel på att mödrarnas exponering av den bakre regionen bidrar till en kollektiv identitet förstärks än en gång av vår respondent Elsa. Vid ett tillfälle beskriver hon vad bilderna i blöjgrupperna kan föreställa och menar följande: *”Oj barnet har fått eksem här av blöjan, vad kan det bero på” och då är det ju en bild på... okej kanske blöjan ligger över men vidöppna ben och så eksem på låren [...]”*. I detta citat beskriver Elsa hur andra individer, i detta fall i blöjgruppen, lägger upp bilder på barnen som visar att de har fått eksem av tygblöjorna. Bilderna beskrivs också som tämligen intima, dock är de mest privata delarna på barnet övertäckta med något. Anledningen till att den typen av bilder som beskrivs i citatet ovan är bidragande till en kollektiv identitet är att mödrarna får hjälp och stöttning av varandra. Att mammagrupper och dylikt kan bidra till den kollektiva identiteten bekräftas också av en av våra andra respondenter då vi frågade henne vad hon ansåg vara positivt med denna typen av grupper.

[...] Men oftast så tycker jag i den gruppen, jag tror att det är så i alla andra grupper också, att man stöttar varandra mycket. Jag tycker att det är skönt. Men idag känns det som att det finns en ehm... tanke om att det är jobbigt att vara mamma. Man ska inte vara såhär ”äh, jag är den perfektaste av alla”, och att man kommer armbåga sig fram. Utan nu är det mer att vi ska stötta varandra och sånt i mammagrupper och det är jätteskönt.

(Maja)

I citatet ovan menar Maja alltså att man stöttar varandra mycket, och att det är en skön känsla då hon tror att det finns förutfattade meningar om att alla mammor ska vara perfekta, men att det perfekta inte ligger i fokus i mammagruppen. Vid ett annat tillfälle poängterar respondenten ytterligare fördelarna med mammagruppen som hon är medlem i.

Att det kommer fram nu mer och mer. Jag tror att framför allt kvinnor... det ligger i tiden att vi börjar fatta att vi måste peppa varandra och stötta varandra och sådär. Och det kommer också

Mitt barn finns på Facebook

genom sociala medier tror jag att... man vågar just skicka ut ett sånt inlägg där man bara ”åh, nu behöver jag hjälp” eller så. I Lundamammor-gruppen där har jag ju uppfattat att det är väldigt högt i tak och att man faktiskt vågar lyfta rätt så jobbiga problem och ingen dömer en (Maja)

I citatet ovan går det återigen att utläsa att Maja finner en trygghet i mammagruppen på Facebook. Hon menar också att det är viktigt för kvinnor att förstå att det är viktigt stötta varandra. Maja tycker också att gruppen bidrar till en stämning där ingen behöver uppleva någon skam i att fråga om jobbiga problem, då hon tycker att det känns tillåtet att göra detta utan att mödrarna dömer varandra. Båda de citat som återfinns ovan påvisar det som Meyrowitz talar om när han menar att gruppidentiteter bildas genom exponering av den bakre regionen. Anledningen till detta är för att Maja menar att man i mammagrupperna inte behöver vara perfekt, samt att man kan lyfta jobbiga problem utan att någon dömer en. De problem hon syftar till skulle tillhöra den bakre regionen enligt Goffmans (2004:101–102) teorier.

Detta tydliggör ytterligare Meyrowitz teorier om att förändringar i media har bidragit till att strukturen har förändrats även i andra situationer, och att en av dem är att individer har ett nytt sätt att se på ”vi” och ”dem” förstärks i och med de två citaten som nämns ovan. Enligt det som nämndes i avsnittet angående de teoretiska perspektiven hävdar Meyrowitz (2015:6) att elektroniska medier har bidragit till att minska den klyftan som tidigare funnits mellan olika sociala roller. Meyrowitz menar i linje med detta att det egentligen inte är innehållet i de digitala medierna som förändrar människan, utan mediet förändrar det geografiska tillståndet i det sociala livet. Vi anser att denna koppling tydligt går att återfinna i citaten ovan, då mammagruppen består av en sammansättning individer som förmodligen aldrig skulle fått kontakt och börjat samtala om de inte vore för de förutsättningar som sociala medier har bidragit med. Vilket ytterligare förstärks med Meyrowitz teori där han påpekar att den distinkta uppdelning av människors olika tillhörigheter beträffande sociala grupper och olika nivåer av auktoritet och så vidare, tidigare bidrog till ett främjande av olika livssyner. Detta kan enligt Meyrowitz ha legat till grund för att det fanns så tydliga skiljelinjer mellan individers beteende gällande den främre och den bakre regionen. Detta gjorde också, enligt Meyrowitz (2015:5), att individer uppträdde på ett sätt för att anpassa sig till omgivningen, snarare än man kunde ömsesidigt

Mitt barn finns på Facebook

kunde uppträda på liknande sätt mot varandra. Det vi kan utläsa är alltså att sociala medier har bidragit till att individer som tidigare inte kunde interagera med varandra, nu fått den möjligheten. Dessutom har medierna bidragit till att gränsen mellan privat och offentligt har suddats ut. Därmed kan individer finna gemenskap och dela erfarenheter genom den kollektiva identitet som uppstår i delandet av den bakre regionen.

8. Sammanfattning och slutdiskussion

I följande avsnitt kommer vi att redogöra samt diskutera de resultat som framkommit ur studien. Först redovisas en gemensam sammanfattning och därefter följer två individuella slutdiskussioner som förhåller sig kring studien ur ett större samhälleligt perspektiv.

8.1 Sammanfattning

Denna studie har med hjälp av kvalitativa intervjuer sökt svar på varför mödrar publicerar bilder på sina barn i sociala medier. Det som studien har förhållit sig kring är begrepp som främst självrepresentation och identitet. Vi har även tagit hänsyn till den roll media spelar i förhållande till dessa begrepp. Kombinationen av de intervjuer som utförts, teoretiska perspektiv och den tidigare forskning som gjorts har legat till grund för det resultat som kan utläsas av vår empiri. Genom att analysera de våra respondenter säger kan vi konstatera att de publicerar bilder på sina barn i syfte att bland annat förstärka sin självrepresentation. Detta kan vi se till följd av att mödrarna exempelvis säger att de vill opponera sig emot det perfekta livet genom att publicera bilder, vilka symboliserar den icke tillrättalagda och mediokra vardagen där barnen hamnar i centrum. Vi kan dock utläsa att detta är aningen motsägelsefullt i och med att respondenterna väljer att inte publicera allt, som exempelvis på bilder arga barn samt att de redigerar bilderna för att försköna dem. Detta bidrar till att respondenterna faktiskt inte motverkar den norm som de anser finns, utan faller tillbaka till den och uppvisar istället ett tillrättalagt och humoristiskt kaos. På liknande sätt är några av respondenterna inspirerade av förebilder av olika slag. Denna inspiration bidrar till att respondenterna identifierar sig med förebilderna till den grad att de intalar sig själva att de agerar på samma vis. Vi kan dock se att sättet de publicerar barnbilder på inte skiljer sig från den rådande normen, då det endast visas bilder på vardagsaktiviteter. Detta skulle kunna bero på att respondenten vill bli bekräftad av de andra som de interagerar med i den främre regionen. Om även den grupp som respondenten interagerar med beter sig enligt normen finns det en stor risk för respondenten att inte bli bekräftad av de andra i gruppen. Detta, anser vi, möjligen kan leda till en rädsla för respondenten vilket gör att hen hellre publicerar en bild som överensstämmer med normen än något som skiljer sig från den. I och med detta har vi kommit fram till att respondenterna publicerar barnbilder på sina sociala medier på grund av att de har ett behov av att bli bekräftade och tillhöra en kollektiv identitet. Vi kan också

utläsa att de sociala medierna har möjliggjort ett beteende där respondenterna delar olika typer av intima bilder, i en del avseenden för att hämta råd från andra mödrar och i andra fall för att dela med sig av bilder på sina barn.

Slutligen kan vi konstatera att sociala medier har bidragit till att den bekräftelse som implicit ges av en kollektiv identitet är en stor bidragande faktor till varför respondenterna publicerar bilder på sina barn i sociala medier. Med tanke på detta tror vi att det är viktigt för respondenterna hur de framställer sig själva. Då endast sju intervjuer har utförts är detta inte ett representativt resultat för mödrar i allmänhet. Dock tror vi att vid en mer omfattande studie, inom samma ämne, hade kunnat påvisa liknande resultat.

8.2 Slutdiskussion Rebecca Liljesson

Vi har i vår undersökning kommit fram till en del resultat. Bland annat att föräldrar, i synnerhet mödrar, publicerar bilder på sina barn i sociala medier för att de har ett behov att tillhöra en kollektiv identitet. Den kollektiva identitet som vi diskuterar i vår studie utgörs av andra föräldrar, däribland mödrar. För att mödrarna i sin tur ska kunna uppleva en känsla av tillhörighet i förhållande till den kollektiva identiteten behöver de på något sätt bli bekräftade av andra som också tillhör den. Detta resulterar i att mödrarna mer eller mindre omedvetet publicerar sådana bilder som de tror att de som ingår i den kollektiva identiteten kommer att gilla. Detta stämmer överens med Brosch (2016:234) artikel där hon menar att föräldrars delning av barnbilder på Facebook kan bidra till en ökad känsla av självförverkligande och att delningar av barnbilder kan vara ett resultat av att föräldrar vill jämföra sig med varandra. Detta är ett mönster som även vi har kunnat återfinna i vår analys, vilket även kan liknas vid det resultat som Schoppe-Sullivan et al. (2016:238) har kommit fram till. De hävdar att nyblivna mödrar har ett bekräftelsebehov kopplat till moderskapet och att det är en av anledningarna till att mödrarna delar bilder av sina barn på Facebook. Schoppe-Sullivan et al. hänvisar i sin studie till nyblivna föräldrar, dock återfinns dessa tendenser även i den undersökning som vi utfört trots att föräldrarna har äldre barn.

I vår studie har vi också kunnat se att de resultat som vi har kommit fram till är likvärdiga med det som Trub (2016:78) har kommit fram till. Där hon menar att det finns en splittring gällande hur individer presenterar sig själva online respektive offline. Detta är något som vi också har sett då våra respondenter exempelvis redigerar bilder på sina barn

innan de publiceras. Föräldrarna i vår undersökning är heller inte glada för att visa bilder när deras barn är arga och dylikt. Respondenterna menar också att de vill efterlikna deras förebilder, dock är detta inte något som syns på deras sociala medier då de istället publicerar tämligen mediokra bilder. Anledningen till detta är att de är oroliga för att de inte ska bli bekräftade av den kollektiva identiteten som utgörs av andra föräldrar. Detta skulle även kunna liknas vid Hilsen och Helviks (2012:5) studie där de menar att det som publiceras på individens sociala medier bidrar till ett byggande av deras rykte. Detta bekräftar återigen att mödrarna publicerar det som förväntas av dem enligt vissa normer, och att de därigenom bygger ett rykte om hur de är som föräldrar. Vi har i vår studie ämnat att undersöka varför föräldrar delar bilder på sina barn i sociala medier. Som tidigare nämnt har Bartholomews et al. 2012 studie legat till grund för vårt urval, alltså mödrar. Dock är deras studie en jämförelse av mödrar och fäder och med hänsyn till vårt urval har vi inte kunnat utläsa om våra resultat liknar Bartholomews et al. eftersom att vi inte har studerat mödrar och fäder. Jag anser att vår studie har bidragit till ett djup som inte går att återfinna i de andra studierna som vi har presenterat. Samtliga av de andra studierna förhåller sig till kvantitativa forskningsmetoder. Av de artiklarna som behandlar mödrars relation till sociala medier har det framkommit att det finns olika anledningar till detta. Som läsare får man reda på dessa anledningar, men inte varför beteendet faktiskt uppkommer. Det anser jag däremot att vår studie har bidragit till, och jag tycker också att den är viktig för att den öppnar upp för ett ämne som vi oftast inte talar om.

När vi diskuterar problemet med att föräldrar publicerar bilder på sina barn handlar diskussionen ofta om barnens integritet, vilket vi även nämnde i vår contextualisering. Jag menar dock att det är värt att problematisera hur föräldrar, och i synnerhet mödrar, själva blir påverkade av att de exponerar sina barn på sociala medier. Kopplat till detta har Elaine Eksvärd (2015) skrivit ett blogginlägg som heter "Giftiga jävla mammor". Där tar hon upp ett problem som är kopplat till hur hennes bloggläsare, som också dem är mammor, har åsikter om hur hon beter sig som mamma. Exempelvis förklarar Eksvärd att hon har fått kommentarer som ifrågasätter att hon träffar vänner samtidigt som att hennes barn är på förskolan. I relation till detta upplever Eksvärd att hennes bloggläsare anser att hon utnyttjar systemet. Eksvärd menar att sådana typer av diskussioner leder till att mammor som redan känner sig tyngda av olika anledningar får ännu mer dåligt samvete. Jag tycker att Eksvärd tar upp en viktig diskussion, särskilt om denna ses utifrån en feministisk

synvinkel. Då kvinnor och män inte är jämställda borde det ligga i vårt kvinnliga intresse att vi håller varandra om ryggen, istället för att motverka varandra.

Jag menar att sociala medier bidrar till ett problem som tidigare inte var lika framstående. Detta kan kopplas till Meyrowitz (1985:5) diskussion då han menar att gränsen mellan den främre och den bakre regionen har suddats ut i och med elektroniska mediernas framväxt. Han menar exempelvis att vissa av de beteenden som människor har idag, förr skulle uppfattas som olämpliga beteenden. Detta på grund av att särskilt bakre beteenden var kopplade till specifika regioner (Goffman 2004:101-102). I relation till detta menar jag att dagens sociala medier bidrar till ett problem där föräldrar genom ibland ganska tydliga påhopp försöker ”läxa upp” andra föräldrar. Det är förmodligen så att det alltid har funnits utpräglade åsikter om hur föräldrar ska vara. Dock var det förmodligen så att tiden innan sociala medier gjorde att individer höll sina åsikter något mer för sig själva. Jag menar att på grund av att individers beteenden inte längre är bundna till olika regioner har det på något sätt blivit accepterat att uttrycka åsikter om en annan människa. Detta på grund av att individen sitter bakom en datorskärm, eller dylikt. I och med detta behöver den individ som klagat inte ta samma konsekvenser som tidigare, då detta beteende hade uppfattats som olämpligt. Jag menar att det beteende som finns bland föräldrar idag, då de ofta med en negativ framtoning försöker läxa upp varandra genom sociala medier, endast bidrar till en ond spiral där individer blir osäkra på om de är bra eller dåliga föräldrar. Beteendet blir som en form av nätmobbing och istället för att använda sociala medier till detta borde vi istället hjälpa varandra.

Som Eksvärd (2015) skrev så handlade hennes inlägg om mammor. Men för vidare forskning skulle det vara intressant att titta på om detta beteende även gäller för pappor. Vad gäller vår egen studie har vi som tidigare nämnt undersökt varför föräldrar, med fokus på mammor, exponerar sina barn i sociala medier och detta har vi funnit svar på. Däremot hade det varit intressant att tillämpa analyser av de bilder som föräldrar faktiskt lägger upp på sina barn, för att få en djupare uppfattning av vad de förmedlar. Vår studie har endast undersökt mödrars beteende och studien hade varit mer representativ för föräldrar överlag om den hade tagit hänsyn till fäder, dock tillhör mammor också kategorin föräldrar, därför anser jag att studien är giltig. Dessutom är det viktigt att komma ihåg att vi forskare är två studenter utan barn, vilket ger oss ett annat förhållningssätt än om vi faktiskt hade erfarenheter kring föräldraskapet. Detta är dock alltid en risk när det kommer till hermeneutiska synsätt, eftersom att forskaren är uttolkaren (Kvale 1997:50). Trots detta

tycker jag att studien genom den kvalitativa metod som tillämpats har nått ett djup och förnyad vinkel som är värd att diskutera i framtida forskning.

8.3 Slutdiskussion Johan Pettersson

Som ovan nämnt i sammanfattningen har vi i denna undersökning analyserat vad det är som gör att mödrar publicerar bilder på sina barn i sociala medier. I resultatet framgår bland annat att det kan bero på att de sociala medierna bidragit till att respondenterna i en större utsträckning söker en bekräftelse hos den kollektiva identitet hen vill tillhöra. Det är därför viktigt för våra respondenter hur de framställer sig själva och vilken approach de ska ta till de sociala medierna. Jag vill i denna slutdiskussion resonera djupare kring hur stor del moderskapsrollen spelar när bilder på barn exponeras i sociala medier. Intentionen med denna studie har hela tiden varit att undersöka föräldrars exponering av barn. Dock har vi endast undersökt mödrar och på grund av detta är det viktigt att ta moderskapsperspektivet i beaktning. Detta har dock inte fått en central roll i studien. Det är därför intressant att diskutera modersrollen i relation till det resultat som vi kommit fram till i denna studie.

De bilder av barn som våra respondenter publicerar på sina sociala medier tyder på en självpresentation och/eller ett försök till att tillhöra en kollektiv identitet. Men behöver det vara så? Jag ifrågasätter om inte rollen som moder har en större betydelse på exponeringen av barn. Som Woodward (1997:242) menar kan moderskapet tas för givet som en identitet för kvinnor. Vad finns det då för mening för en moder att med sin självpresentation försöka upprätthålla ett ”medlemskap” i den kollektiva identitet de vill tillhöra? Jenkins (2004:79) menar att individer i kollektiva identiteter sätter gränser mot det som en inte anser sig tillhöra. Här menar Woodward att moderskap konstrueras och definieras som en skillnad mot män. Det finns dock inga tydliga tendenser, som kan utläsas i resultatet, att våra respondenter exponerar sina barn på grund av att motsätta sig och visa en skillnad från män. Det går därför inte att koppla exponeringen av barn på sociala medier till något som är typiskt för mödrar. Däremot har vi funnit att det var enklare att finna mödrar som exponerar barnbilder vilket kan bero på, som Bartholomew et al. (2012) påvisar i sin studie, att mödrar i större utsträckning publicerar fler bilder än vad fäder gör. Varför mödrar publicerar fler bilder på sina barn är tämligen okänt för mig. Jag har en teori om att det kan handla om det allmänt starka band som finns mellan mor och barn. Det är något som skapas i ett tidigt stadie där mödrarna ofta är närmare sina barn än fäderna och därmed

spenderar mer tid med varandra. Det blir därför en stor del av mödrarnas vardag att exponera en bild av barnen. Detta är möjligtvis inte ett medvetet val för att stärka sin egen självpresentation utan det är det som mödrarna har störst tillgång att publicera på sina sociala medieprofiler. Det har alltid varit viktigt för föräldrar att visa upp sina barn för sina nära och kära, ”nu har mitt barn tagit sina första steg kolla vad duktig hen är”, att det beror på någon form av kärlek till barnet där de vill visa hur duktig hen är. Sociala medier har dock givit mödrarna möjligheten att i större utsträckning uppvisa detta beteende.

Å andra sidan så tenderar de resultat som framkommit ur studien ändå vara det mest troliga. Schoppe-Sullivan et al. (2016) nämner i sin studie att nyblivna föräldrar har ett behov av att få bekräftelse på sin modersidentitet. Hon menar att mödrar blev mer aktiva på Facebook efter det att deras barn föddes. Detta då de var mer benägna att publicera och presentera sitt barn i sina Facebook-bilder. Schoppe-Sullivan menar att mödrarna gör detta för att stärka sin modersidentitet samt söka bekräftelser på Facebook gällande om deras moderskap anses vara korrekt eller normativt. Det är ett mönster stämmer överens med det beteende som de respondenterna i vår studie visar upp. I och med att våra respondenter vill göra ett motstånd mot det perfekta, vill de ha bekräftelse kring om deras bilder förmedlar ett moderskap som är normalt, korrekt och äkta. Eftersom att alla respondenterna är relativt nyblivna mödrar tyder det på, som vi kommer fram till i studien, att det är viktigt för dem att bli bekräftade och tillhöra någon av de kollektiva identiteter där mödrar befinner sig. Det beteende som våra respondenter uppvisar är ett normalt beteende. Alla individer söker alltid någon form av bekräftelse på sin egen självpresentation. I och med sociala medier finns nu möjligheten att få bekräftelse på om ens moderskap är korrekt och bra, vart och när som helst. De barnbilder som mödrar publicerar på sociala medier blir ett verktyg för att få den bekräftelse som de söker. Som vi kommit fram till i denna studien används även bilderna exempelvis för att på något sätt visa vem man själv är som moder och vad för åsikter som ska förmedlas. Detta är dock inget beteende som vi kan stärka, då denna studie inte är representativ för mödrar i allmänhet, då studien grundar sig i endast sju intervjuer. Men det mönster som speglas i vår studie, att respondenterna exponerar barn i syfte att få bekräftelse på sitt moderskap förstärker Schoppe-Sullivans et al. studie där även de kommit fram till att mödrar använder bilder på barn för att stärka sin roll som moder. Detta är något som pekar på att det är ett återkommande mönster hos mödrar. Dock går det återigen inte att säga att det är mönster som är representativt för alla mödrar då studierna varit relativt begränsade.

Att barn ska exponeras på sociala medier i syfte att stärka en moders eller faders självpresentation är något som jag ställer mig kritiskt till. Barnens integritet tas inte på fullaste allvar när stora delar av ens liv exponeras i offentliga sammanhang. Är det föräldrarnas rätt att bestämma över barnens integritet online? Jag hade inte velat att mina föräldrar hade exponerat min barndom i en offentlighet där vem som helst enkelt skulle kunna få tag i bilderna. Bilder som exempelvis skulle kunna användas i ett nätmobbingsyfte, vilket är ett växande problem i dagens samhälle (Friends). Det är dock svårt att påvisa vad för konsekvenser som kommer med att föräldrar exponerar sina barn på sociala medier eftersom exempelvis Facebook endast funnits sedan 2004 (Facebook) och de barn som växt upp under denna period inte har uppnått den ålder när man får använda sociala medier och är medvetna om bilderna. En konsekvens som kan komma med föräldrars exponering av barnbilder nämner Andersson (2016) i sin artikel "Föräldrar delade bilder på dottern i sociala medier – svarade med att stämma dem". Artikeln handlar om att en 18-årig österrikiska stämt sina föräldrar för att de publicerat över 500 bilder på det hon ansåg var kränkande bilder från hennes barndom. Hon menade att föräldrarna inte brydde sig om bilden var tagen på henne naken i en spjålsäng eller på en toalett och de tog inte någon empatisk hänsyn till hennes integritet. Om detta är något som tenderar att fortskrida i framtiden kan det komma att få stora samhälliga problem. Att föräldrar stäms för att ha publicerat kränkande bilder på sina barn tror jag är ett problem vi kommer att få se mer av den närmsta framtiden.

Utifrån detta är det fortsatt intressant att studera varför föräldrar väljer att exponera bilder på sina barn på sociala medier och om de beteendemönster vi kommit fram till kan stärkas ytterligare. Jag anser även att det är viktigt att framtida forskning lägger vikt på att studera föräldrars mediepolicy eftersom mycket av dagens forskning kretsar kring barnen och deras beteenden. I ung ålder har barn ingen makt över vad som publiceras om och på dem. Vad ska då vara acceptabelt som förälder att publicera på sitt barn? Det är en fråga framtidens forskning borde undersöka.

9. Referenser:

9.1 Litteratur:

- Castells, Manuel (2000). *Informationsåldern: ekonomi, samhälle och kultur. Bd 2, Identitetens makt*. Göteborg: Daidalos
- Ekström, Mats, Larsson, Larsåke (2010), "Inledning" i Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.) (2010). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur
- Gillberg, Nanna (2014). *Uppmärksamhets-samhället*. 1. uppl. Lund: Studentlitteratur
- Gilroy, Paul (1997). "Diaspora and the detours of identity" i Woodward, Kathryn (red.) (1997). *Identity and difference*. London: Sage in association with the Open Univ.
- Goffman, Erving (2004). *Jaget och maskerna: en studie i vardagslivets dramatik*. 4. uppl. Stockholm: Norstedts akademiska förlag
- Jenkins, Richard (2004). *Social identity*. 2. ed. London: Routledge
- Kirkpatrick, David (2010). *The Facebook effect: the inside story of the company that is connecting the world*. 1st Simon & Schuster hardcover ed. New York: Simon & Schuster
- Kollock, Peter (1999). "The economies of online cooperation: gifts and public goods in cyberspace" i Kirk Smith, Marc A. & Kollock, Peter (red.) (1999). *Communities in cyberspace*. London: Routledge
- Kvale, Steinar (1997). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur
- Larsson, Larsåke (2010), "Intervjuer" i Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.) (2010). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur Kvale,
- Meyrowitz, Joshua (1985). *No sense of place [Elektronisk resurs] : the impact of electronic media on social behavior*. New York: Oxford University Press
- Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 3. [rev.] uppl. Lund: Studentlitteratur

Trost, Jan & Hultåker, Oscar (2007). *Enkätboken*. 3., [rev. och utök.] uppl. Lund: Studentlitteratur

Wibeck, Victoria (2010). Fokusgrupper: om fokuserade gruppintervjuer som undersökningsmetod. 2., uppdaterade och utök. uppl. Lund: Studentlitteratur

Woodward, Kathryn (1997). "Motherhood: identities, meanings and myths" i Woodward, Kathryn (red.) (1997). *Identity and difference*. London: Sage in association with the Open Univ.

9.2 Artiklar:

Bartholomew, M, Schoppe-Sullivan, S, Glassman, M, Dush, C, & Sullivan, J n.d., 'New Parents' Facebook Use at the Transition to Parenthood', *Family Relations*, 61, 3, pp. 455-469, Social Sciences Citation Index, EBSCOhost, viewed 30 March 2017.

Brosch, A 2016, 'When the child is born into the internet: Sharenting as a growing trend among parents on Facebook', *New Educational Review*, 43, 1, p. 225-235, Scopus®, EBSCOhost, viewed 30 March 2017.

Hilsen, A, & Helvik, T 2012, 'The construction of self in social medias, such as Facebook', *AI And Society*, p. 1-8, Scopus®, EBSCOhost, viewed 30 March 2017

Jordan, AB 2008, 'Children's Media Policy', *Future Of Children*, 18, 1, pp. 235-253, ERIC, EBSCOhost, viewed 7 April 2017.

Schoppe-Sullivan, S, Lee, M, Dush, C, Yavorsky, J, Bartholomew, M, Sullivan, J, & Glassman, M 2017, 'Doing Gender Online: New Mothers' Psychological Characteristics, Facebook Use, and Depressive Symptoms', *Sex Roles*, 76, 5-6, p. 276-289, Scopus®, EBSCOhost, viewed 13 April 2017.

Trub, L 2017, 'A portrait of the self in the digital age: Attachment, splitting, and self-concealment in online and offline self-presentation', *Psychoanalytic Psychology*, 34, 1, p. 78-86, Scopus®, EBSCOhost, viewed 30 March 2017.

9.3 Hemsidor:

Andersson, Alexandra (2016-09-15) ”Föräldrarna delade bilder på dottern i sociala medier- svarade med att stämma dem”.

<http://www.expressen.se/omtalat/nyheter/foraldrarna-delade-bilder-pa-dottern-i-sociala-medier--svarade-med-att-stamma-d/> - hämtad 30/3–2017

Barnkonventionen.se, ”FN:s konvention om barnets rättigheter”.

<http://barnkonventionen.se/fns-konvention-for-barns-rattigheter/> - hämtad 30/3–2017

Eksvärd, Elaine, ”Giftiga jävla mammor” på blogg.mama.nu

<http://blogg.mama.nu/elaineeksvard/2015/10/09/giftiga-javla-mammor/> -hämtad 23/4–2017

Facebook.se, “@facebook” profilsida

https://www.facebook.com/pg/facebook/about/?ref=page_internal – hämtad 23/4–2017

Facebook.se, hjälpcenter

<https://www.facebook.com/help/157793540954833> - hämtad 30/3–2017

Friends.se, Friends nätrapport 2016

<https://friends.se/fakta-forskning/rapporter/natrapporten/> - hämtad 20/4–2017

10. Bilagor:

Intervjuguide

1. Hur gammal är du och hur gammal är ditt/dina barn?
2. Hur ser dina sociala medievanor ut?
- vilken plattform använder du mest?
3. Ungefär hur många vänner/följare har du?
- Hur ser din följarkrets på sociala medier ut? Är det bara nära vänner eller är det mycket ytliga bekantskaper?
4. När du är på dina sociala medier vad är du mest intresserad av att titta på? I ditt flöde vad är du mest intresserad av att se och läsa om?
5. Av de personer och konton som du följer, är det många av dem som har barn och i så fall är det många av dem som exponerar sitt barn i sociala medier?
6. Finns det någon förälder på sociala medier som du ser upp till och inspireras av? I så fall på vilket sätt och vem? (vilka bilder speglas av dem på sociala medier)
7. Hur tycker du att bra förälder ska vara?
- hur tycker du en bra förälder ska vara på sociala medier?
8. Vad anser du om att föräldrar lägger upp bilder på sitt barn på sociala medier?

1. I vilken utsträckning anser du att du exponerar dina barn i sociala medier?
2. Vilken typ av bilder lägger du ut? Hur ser de ut, är de arrangerade eller är det ögonblicksbilder? Anser du att det är viktigt med färg, form, kläder, osv? Dvs, Tänker du på vilket uttryck bilden förmedlar?
3. Vilken respons (i form av kommentarer och Likes) får de bilder du lägger ut?
4. Försöker du inspirera dina följare med de bilder du lägger upp? Och i så fall på vilket sätt?
5. Om du får tänka efter själv, vad tror du att dina bilder förmedlar?
6. Vad vill du att dina bilder på barnen ska förmedla?

Mitt barn finns på Facebook

7. Varför lägger du upp bilder på ditt/dina barn?
8. Dina barn kan inte bestämma själva huruvida du lägger upp bilder på dem. Hur ser du på detta?
9. Funderar du någonsin över att bilderna på ditt barn kan hamna i fel händer?
10. I allmänhet vad tycker du är positivt respektive negativt med de bilder på barn som florerar i sociala medier?
11. Känner du att sociala medier har påverkat ditt föräldraskap? - på vilket sätt i så fall?
12. Ser du någon skillnad mellan ditt föräldraskap utanför sociala medier, respektive i sociala medier? (uttrycker du dig lika privat online som offline?)
13. Hur tror du att synen på föräldraskap har förändrats i takt med sociala mediers framväxt?